

NPO Beleids- en uitvoeringsplan 2021

Het NPO Bestuur

Ben Geerink, voorzitter

Hans van Dijk, penningmeester

Gerard van de Aast, secretaris a.i.

Ton Geitenbeek, commissaris

Leen de Rijke, commissaris

Inhoud

Voorwoord	3
1. Een toekomstbestendige duivensport	4
2. Wie doet wat in de duivensport.....	6
2a. De rol van de basisvereniging in de duivensport.....	6
2b. De rol van de NPO en het NPO Bureau	7
2c. De rol van de Afdelingen	9
2d. Hoe verder met de Secties en Platformen	10
2e. Bestuursmodel duivensport	12
3. Het beoefenen van onze sport	15
3a. Concept Landelijk Vliegprogramma 2021.....	15
3b. Uitgangspunten landelijk vliegprogramma	16
3c. Nieuwe opzet Nationale Concoursen	17
3d. Kampioenschappen en eerlijk spel.....	19
4. Randvoorwaarden bij het vliegen met duiven	23
4a. Losplaatsenbeleid.....	23
4b. Vervoer.....	24
4c. IWB (Instituut Wedvlucht Begeleiding)	27
4d. Hitteprotocol	28
5. De toekomst van de duivensport	31
5a. ECS-strategie (Elektronische Constateer Systemen)	31
5b. Lidmaatschap van NOC-NSF	33
5c. Groei van de duivensport	34
6. Nog uit te werken onderwerpen	37
7. Vol vertrouwen naar de toekomst	38

Voorwoord

Het NPO Bestuur heeft sinds haar aantreden op 2 juni 2020 in hoog tempo een aantal beleidsonderwerpen uitgewerkt. Veel van deze beleidsonderwerpen worden voorgelegd aan de Ledenraad in het najaar van 2020.

Het NPO Bestuur wil op deze wijze een stevige basis creëren voor het toekomstbestendig uitvoeren van de duivensport. Het is niet mogelijk om in relatief korte tijd alle relevante onderwerpen uit te werken. De volgende stap is het nader uitwerken van de onderwerpen die nog niet aan bod zijn gekomen. Als de stevige basis er is, kan het bestuur zich richten op spelplezier en groei van de duivensport. Daar gaat het uiteindelijk om.

Ik wens u veel plezier met het lezen van dit Beleids- en uitvoeringsplan 2021. Daarnaast wil ik iedereen die heeft meegewerkt aan dit plan bedanken.

Heeft u suggesties en/of opmerkingen? Mail ze dan naar info@duivensportbond.nl.

Ben Geerink, voorzitter
Namens het NPO Bestuur

1. Een toekomstbestendige duivensport

De manier waarop de samenleving de omgang met dieren beleeft en beoordeelt, is de laatste tientallen jaren steeds nadrukkelijker in de belangstelling komen te staan. Steeds meer mensen zijn van mening dat de mens naar de dieren toe een grote verantwoordelijkheid heeft. De mens moet goed voor de dieren zorgen en hun intrinsieke waarde respecteren. Intrinsieke waarde wil zeggen dat het dier een eigen waarde heeft die los staat van het mogelijk nut voor de mens. Dit besef is uiteindelijk vertaald in beleid. In ons land is de intrinsieke waarde van het dier al in 1981 uitgangspunt van beleid geworden. Deze erkenning is ook opgenomen in de Wet dieren (2013).

De erkenning van de intrinsieke waarde betekent simpelweg dat deze uitdrukkelijk in de omgang met dieren moet worden betrokken. Het belang van het dier wordt inzichtelijk gemaakt en afgewogen tegen andere relevante belangen. Binnen het verband van de Europese Unie is het beleid gericht op de bevordering van het welzijn van dieren gekoppeld op vijf grondrechten voor dieren, te weten:

- Vrij zijn van dorst, honger en ondervoeding;
- Vrij zijn van fysiek en fysiologisch ongerief;
- Vrij zijn van pijn, verwondingen en ziektes;
- Vrij zijn om het normale gedrag te kunnen uitoefenen;
- Vrij zijn van angst en chronische stress.

Het houden van duiven en het beoefenen van wedstrijden met duiven moeten passen binnen deze algemeen geldende maatschappelijke opvattingen. In toenemende mate zien we dat de regelgeving op dit gebied zich verder ontwikkelt en ook wordt aangescherpt.

Op zich is deze ontwikkeling een goede zaak, maar het geeft tegelijkertijd aan welke grote verantwoordelijkheid wij als duivenhouders hebben ten opzichte van de instandhouding van onze hobby. Meer dan in het verleden zullen we met respect en de nodige voorzichtigheid met onze duiven moeten omgaan. Het idee dat deze ontwikkeling wel aan ons voorbij gaat is onrealistisch.

Binnen de Nederlandse politiek is dierenwelzijn een actueel en gevoelig thema. De stelling van de Partij voor de Dieren is daarbij het meest duidelijk. De partij vindt dat er gestreefd moet worden naar een samenleving waarin zo min mogelijk dieren worden gebruikt door de mens. Dieren verdienen een goede bescherming en een leven naar hun aard en behoeften. Dierenrechten moeten in de grondwet worden opgenomen.

Het NPO Bestuur is zich terdege bewust van deze maatschappelijke ontwikkelingen en koerst in het beleid en in de dagelijkse uitvoering hiervan aan op een zorgvuldige en verantwoorde omgang met de duiven. Wedstrijden met duiven zijn leuk, maar nooit geheel zonder risico. Het NPO Bestuur ziet het evenwel als een belangrijke taak deze risico's tot een minimum te beperken. Het bestuur laat zich hierbij ondersteunen door de WOWD. Uitgangspunt daarbij is het volgende: het houden van postduiven en het beoefenen van de postduivensport kan alleen verantwoord en levensvatbaar zijn wanneer de liefde voor de duif en de eigenwaarde, het welbevinden en de gezondheid van de duif centraal staan.

In de afgelopen jaren zijn er op basis van wetenschappelijk onderzoek een risicotabel lossingen en een hitteprotocol ontwikkeld. Beide documenten zijn voor het bestuur belangrijke handvaten in de dagelijkse uitoefening voor het houden en spelen met duiven.

Ondanks grote maatschappelijke druk zitten wij als Nederlandse duivenhouders nog steeds in de situatie dat regels niet door de overheid aan ons worden opgelegd. Door het treffen van de juiste voorzieningen en maatregelen (zelfregulering) blijven wij hiervan

ge vrijwaard. Laten we er met zijn allen voor zorgen dat dit zo blijft.

Niet alleen de NPO Organisatie heeft een taak bij het verantwoord houden van en spelen met duiven. Ook de individuele duivenhouder heeft deze verantwoordelijkheid. Verantwoord duiven houden is niet alleen goed zorgen voor duiven en verantwoord spelen met de duiven, maar omvat ook zaken als het te allen tijde ophalen van verdwaalde duiven én de duivensport op een positieve manier uitdragen. Aan deze laatste twee zaken schort het in de praktijk weleens. Als groep van duivenhouders zal ons steeds vaker de maat worden genomen door acties van individuen.

Het NPO Bestuur stimuleert de komende jaren nader onderzoek naar het houden van en spelen met duiven. Op deze manier verwachten wij dat toekomstige duivensport levensvatbaar is zonder dat er te veel beperkende maatregelen door de overheid worden opgelegd. Daarnaast kunnen we in de richting van de maatschappij blijven uitdragen dat het houden van en het spelen met duiven een hele leuke bezigheid is. De duivensport blijft dan in de toekomst een hele fijne hobby.

2. Wie doet wat in de duivensport

2a. De rol van de basisvereniging in de duivensport

De basisvereniging wordt door veel liefhebbers gezien als de hoeksteen van de duivensport. De gezelligheid tijdens het seizoen en vaak ook daarbuiten is voor veel liefhebbers belangrijk. Wat dat betreft is de duivensport niet anders dan andere sporten. Naast het beoefenen van de sport is het sociale aspect een belangrijk onderdeel van de beleving. De coronacrisis is derhalve voor velen een beproeving. Hoe noodzakelijk en begrijpelijk ook, het inkorven van de duiven en uitlezen van de klokken wordt onder de huidige coronaregels als een 'redelijk klinisch gebeuren' ervaren.

De meeste basisverenigingen hebben hun zaakjes goed op orde. Een voorbeeld: de implementatie van de coronaprotocolen is in de verenigingen vlot en voortvarend opgepakt en met succes. Daar waar de last van de werkzaamheden te groot wordt zie je fusies van verenigingen. Onvoldoende vrijwilligers en te weinig inkorvende leden is vaak een reden om te fuseren. Met uitzonderingen daargelaten gebeuren deze fusies langs de natuurlijke weg.

Het huidige minimumaantal inkorvende leden is momenteel vijf. Of ingekorfd worden opgehaald of aangevoerd worden, verschilt per vlucht en per Afdeling. De Nationale inkorfcentra (NIC's) zijn te vergelijken met de basisverenigingen. Ze vervullen vaak een regionale rol voor de Nationale en Sector concoursen en in de praktijk hebben de meeste liefhebbers een vast NIC waar ze hun duiven inkorven. Tot slot zien de afdelingen erop toe dat de concoursen volgens de regels verlopen.

Keuzes

Grofweg zijn er twee fundamenteel verschillende keuzes. Je ziet de basisvereniging als een van de hoekstenen van de duivensport of je marginaliseert de basisvereniging. Dat laatste kan door bijvoorbeeld leden (primair) lid te maken van de NPO en voor concoursen gebruik te maken van (betaalde) regionale inkorfcentra. Hoewel niet identiek heeft dat laatste model overeenkomsten met het Belgische systeem. In België gaat de daling van het aantal leden overigens nog sneller dan in Nederland.

De te maken keuze hangt voor een belangrijk deel af van de inschatting wat het betekent voor de duivensport. Het gaat dus om de vraag of het opheffen van basisverenigingen en de overgang naar (betaalde) regionale inkorfcentra de leden teruggang kan stoppen of dat het een betere oplossing is voor een toekomstige situatie met minder leden.

We hebben te maken met een krimpend ledenaantal. Gelet op de leeftijdsopbouw van de actieve liefhebbers zet de krimp nog een aantal jaren door. Aangezien voor veel liefhebbers spel en sociale contacten in de club centraal staan, is te verwachten dat bij het opheffen van basisverenigingen het ledenaantal nog sneller daalt. Het werkt dus averechts.

Rest de vraag of bij een toekomstig (veel) lager ledenaantal regionale inkorfcentra een betere

oplossing is. Dat zou kunnen, veel (betaalde) handen maken immers licht werk. Aan de andere kant resulteert de eerder geschetste ontwikkeling van fusies van verenigingen langs natuurlijke weg ook in basisverenigingen die in de toekomst veel meer een regionale rol hebben ten opzichte van de nu vooral plaatselijke rol.

De conclusie is dat een beleid waarbij de verenigingen zo lang mogelijk in stand worden gehouden en dat een consolidatie van verenigingen langs de natuurlijke weg de beste keuze is.

Voorgesteld NPO-beleid t.a.v. de basisverenigingen:

- De NPO ziet de basisvereniging als een hoeksteen van de duivensport;
- Uitgangspunt is dat een basisvereniging zo lang mogelijk in stand blijft;
- Terughoudendheid wat betreft het opleggen van steeds meer eisen aan verenigingen; zijn ze echt nodig en welk doel dienen ze?;
- De Afdeling is verantwoordelijk voor de veiligheid van de concoursen;
- Ondersteun basisverenigingen met promotiematerialen en oplossingen voor het werven van leden;
- Ondersteun basisverenigingen met positieve landelijke PR-inspanningen;
- Ondersteun basisverenigingen op ECS-gebied door goede voorlichting en trainingen.

2b. De rol van de NPO en het NPO Bureau

Reglementair is de NPO en daarmee het NPO Bestuur verantwoordelijk voor:

- Coördinatie van het Nationaal vliegprogramma;
- Coördinatie van de Nationale kampioenschappen;
- Opstellen, voorstellen, goedkeuring van Ledenraad verkrijgen en uitvoeren van beleid en vervolgens het evalueren van de beleidsuitvoering;
- Faciliteren van de uitvoerende organen van de NPO met ondersteuning;
- Verzorgen Nationale regelgeving waar die op nationaal niveau geregeld moet zijn;
- Verbinding met de Rijksoverheid (bijv. informatievoorziening en lobbyen ten aanzien van vogelgriep, vervoersvoorschriften, ophokplicht etc.);
- Verbinding met de FCI en haar commissies (bijv. eenheid in lijsten met verboden stoffen, dopingcontroles, dopingprotocollen, deelnamevoorwaarden Olympiade, diergeneeskunde/veterinaire ontwikkelingen etc.);
- Bewaken concoursveiligheid (inventariseren fraudes, oorzaken daarvan, technische mogelijkheden tot fraude maar ook technische mogelijkheden bij fraudebestrijding en het doen van voorstellen tot bestrijden van oorzaken en mogelijkheden);
- ECS-keuring en toelating;
- Organiseren van veterinaire impulsen voor preventie en bestrijding van ziekten bij duiven;
- Organiseren van rechtspraak voor de duivensport.

De huidige taken van het NPO Bureau omvatten:

- de ringenadministratie (vaste voetringen, chipringen, gummiringen etc.);
- opvangadministratie verdwaalde duiven;

- beheer centrale hokken;
- verstrekken lossingsvergunningen;
- beheer ledenadministratie;
- beheer losplaatsentabel;
- public relations;
- nieuwsbrieven;
- administratieve ondersteuning bestuur;
- administratieve ondersteuning commissies.

Het NPO Bureau is de afgelopen jaren fors gekrompen en de inzet van externe expertise gaat niet soepel. Er is een aantal zaken dat beter kan. De informatievoorziening via de internetsite kan bijvoorbeeld beter. De lossingsvergunningen worden erg laat verstrekt. De losplaatsentabel is niet gepubliceerd, het infoboek van Platform Transport is niet gepubliceerd en bij de statuten en reglementen ontbreken de reglementen van de platformen en het bestuursreglement.

Hoe verder?

Er is behoefte aan duidelijke uitgangspunten voor het functioneren van het NPO Bestuur en het NPO Bureau. Het NPO Bestuur stelt de volgende uitgangspunten voor:

1. Hou decentraal wat decentraal kan en doe centraal wat centraal moet
2. Wees rolvast
3. Lever kwaliteit

1. Decentraal versus centraal

Veel zaken zoals met name de praktische kant van het spelen met postduiven (vervoer, lossingen, wedstrijd inrichting, regio-indelingen, aansturing verenigingen en kampioenschappen) zijn core business voor de Afdelingen.

Een aantal andere zaken moeten centraal worden geregeld. Laten we de lijst met taken opstellen en met elkaar delen altijd vanuit het principe 'hou decentraal wat decentraal kan en doe centraal wat centraal moet'.

2. Wees rolvast

Als er eenmaal duidelijke afspraken liggen over wie waarvoor verantwoordelijk is, hou je daar dan ook aan. Dat geldt overigens net zo goed voor de Afdelingen. Er is niks meer frustrerend dan op elkaars stoel gaan zitten. Regelmatig de afspraken bevestigen en toetsen of we er ons aan houden is een goed uitgangspunt.

3. Lever kwaliteit

Wat we als NPO Bestuur en NPO Bureau doen, doen we goed! Als je eigen functioneren niet op orde is, verlies je als NPO het moreel gezag dat hoort bij een Nationale organisatie. Overigens zal de buitenwacht het NPO Bureau en NPO bestuur als een geheel zien. Daarom gaat het NPO Bestuur investeren in capaciteit en kunde voor het NPO Bureau. Het team van het NPO Bureau wordt uitgebreid.

2c. De rol van de Afdelingen

De Afdelingen vormen al decennia de ruggengraat van de Nederlandse duivensport. Ze verzorgen met name de praktische kant van het spelen met postduiven. Vervoer, lossingen, wedstrijd inrichting, regio-indelingen, aansturing verenigingen en kampioenschappen zijn core business voor de Afdelingen. Naast deze taken hebben ze ook een rol in de bestuurlijke invulling van de duivensport. De Afdelingen vertegenwoordigen hun leden via kiesmannen in de Ledenraad, het hoogste orgaan in de organisatie.

We kunnen constateren dat ze hun hoofdtaken naar behoren uitvoeren. We hebben goed en voldoende vervoer tegen aanvaardbare prijzen en de inrichting van de wedstrijden inclusief lossingen is goed. Ook financieel zijn de zaken op orde. De indeling en werkgebieden van de Afdelingen zijn historisch bepaald. Afdelingen weten elkaar goed te vinden. Dit komt de efficiency ten goede. Doordat ze goed samenwerken en de ledenaantallen onder druk staan is een verdere consolidatie van de Afdelingen langs natuurlijke weg te verwachten. Dit helpt de efficiency en kwaliteit in de toekomst borgen.

Er zijn regionaal verschillen in sportbeleving. Vaak zijn deze verschillen historisch bepaald. Een voorbeeld is dat sommige Afdelingen het onmogelijk achten om naast een dagfondvlucht op dezelfde avond een andere vlucht in te korven. Dat terwijl andere Afdelingen het juist een goede oplossing vinden. Hoe het ideale vliegprogramma eruitziet verschilt per regio. Ook verschillen de vervoertechnische mogelijkheden en onmogelijkheden.

We gaan er als duivensport vanuit dat de Afdelingen er zijn en hun rol naar behoren invullen. Tegenwoordig zien we dat niet alles in het leven vanzelfsprekend is en blijft. Waar iedereen het vanzelfsprekend vond dat we konden gaan en staan waar en wanneer we willen, heeft de coronacrisis deze vanzelfsprekendheid onderuitgehaald. De les hieruit is dat niet alles vanzelfsprekend is en blijft. Met andere woorden: als de Afdelingen er niet meer zouden zijn of disfunctioneel worden, wie verzorgt dan met dezelfde kwaliteit het gehele concoursgebeuren?

Het is belangrijk om goede dingen te behouden. Uiteindelijk zijn de wedstrijden voor veel liefhebbers het meest bepalende item van de sport. Laten we daarbij ruimte laten voor verschillen en niet geforceerd proberen van Afdelingen eenheidsworst te maken. Er zijn nu eenmaal regionale verschillen in sportbeleving, laten we dat koesteren. Laten we Afdelingen in hun kracht zetten, hen laten we hen doen waar ze goed in zijn. En laten we zorgen dat daar waar het de NPO raakt - zoals bij vliegprogramma's, IWB, losplaatsenbeleid, lossingsvergunningen en regelgeving - zorgen voor heldere processen en duidelijke afspraken.

Als het klopt dat de Afdelingen hun zaken op orde hebben, waar wringt dan de schoen in de ogen van meerdere opeenvolgende NPO Besturen? Er is schijnbaar een verschil van inzicht over (gewenste) ontwikkelingen in de duivensport. De redenen voor deze verschillen van inzicht kunnen zeer divers zijn. Wellicht zijn Afdelingen te behoudend of NPO Besturen te progressief. Plannen kunnen onvoldoende onderbouwd zijn en/of doorgevoerde vernieuwingen slecht uitgevoerd. De aanpak van het vorige NPO Bestuur om de Afdelingen bij (terechte) kritiek te marginaliseren werkt tot dusver averechts, met als gevolg het heen zenden van opeenvolgende NPO Besturen.

De oplossing voor deze problematiek ligt bij het beter onderbouwen en vooral beter implementeren van vernieuwingen in de sport. Daar waar de Afdelingen goed functioneren en kwaliteit leveren moet het NPO Bestuur dat ook doen. Dat was ook de rode draad van de bijeenkomst op 15 februari. Er is

geen onwil om te veranderen mits het met gepaste snelheid gebeurt, goed onderbouwd wordt en goed wordt uitgevoerd.

2d. Hoe verder met de Secties en Platformen

De Secties hebben vanaf hun start een moeizame ontwikkeling doorgemaakt. De volgende problemen hebben zich gemanifesteerd:

- Er is weinig tot geen interesse bij liefhebbers.
Het aantal liefhebbers dat zich uit eigen beweging heeft aangemeld bij de Secties is minder dan 10%. Het NPO Bestuur heeft vervolgens liefhebbers ingedeeld bij een Sectie. De specialisatie is schijnbaar (nog) niet zover gevorderd dat het merendeel van de liefhebbers zich herkent in de Secties. De uitzondering hierop is wellicht de Sectie Marathon.
- Bestuurlijke problemen.
Vrijwel alle Secties hebben te maken gehad met een groot verloop in het bestuur. In de praktijk is het lastig gebleken om kwalitatief goede besturen te formeren en te behouden. Dat dit een grote impact heeft op de bestuurlijke slagvaardigheid van de Secties is overduidelijk. Sommige Secties zijn bestuurlijk min of meer overeind gebleven, anderen is dat niet echt gelukt.
- Vragen over democratisch gehalte.
Een van de ideeën achter de Secties was om het democratisch gehalte van de duivensport te vergroten. Dat is mislukt. De opkomst van leden in de Sectievergaderingen was zeer laag. Een handvol liefhebbers domineert vaak het debat in de slecht bezochte Sectievergaderingen. Dat staat haaks op de doelstelling. Digitaal of op afstand stemmen is niet van de grond gekomen. Dit ondanks toezeggingen van het NPO Bestuur.
- Weerstand bij veel Afdelingen.
Veel Afdelingen zagen/zien de Secties als een bedreiging. Ze bemoeien zich met zaken waarvoor Afdelingen zich verantwoordelijk achten. Denk aan de vliegprogramma's. Ze zijn enkel een instrument van het NPO Bestuur om stemmen te zekeren in de Ledenraad. Dit is een veel gehoord argument van de Afdelingen.
- Inhoudelijke meerwaarde komt niet uit de verf.
De Secties hebben zich voornamelijk beziggehouden met vliegprogramma's. Dit met wisselend succes. De afstemming tussen de Secties over het vliegprogramma liet te wensen over. Andere zaken en specifieke vernieuwingen zijn niet uit de verf gekomen.

Hoe nu verder met de Secties? We schetsen een viertal opties:

1. Blijven doorgaan met de huidige structuur.
Alle problemen die hierboven zijn benoemd zullen opgelost moeten worden. Het functioneren van de Secties verschilt per Sectie, maar in het algemeen geldt dat is alle Secties kampen met problemen.
2. Consolidatie van Secties.
Een andere structuur kan zijn: een Sectie Programmaspel en Sectie Marathon. De consolidatie van de Secties Vitesse/Midfond, Dagfond en Jonge Duiven biedt hopelijk een betere herkenning voor de liefhebbers en daarmee een grotere interesse. Het reduceert de

problemen op bestuurlijk gebied en de onderlinge afstemming en is ook minder (getalsmatig) bedreigend voor de Afdelingen. De Ledenraad heeft de bevoegdheid om deze wijziging door te voeren (Statuten art 19 lid 1).

3. Omvormen van de Secties in (Sport)Commissies zonder stemrecht.
Hierbij valt te denken aan een Commissie Nationaal Vliegprogramma, Commissie Vernieuwingen en een Commissie Vlieggebieden. Wat niet voor deze aanpak pleit is dat er in het verleden meerdere Commissies zijn geweest die vaak geruisloos van het toneel zijn verdwenen.
4. De Secties opheffen.

Na overleg met de Sectiebesturen heeft het NPO Bestuur gekozen voor optie 1. Het NPO Bestuur wil de potentiële vernieuwing in de duivensport via de Secties de ruimte geven om zich te bewijzen. Dat betekent wel dat een aantal problemen opgelost moet worden:

- Het wijzigen van de stemverhouding in de Ledenraad. De weerstand bij de Afdelingen is voor een belangrijk deel gebaseerd op de angst overruled te worden in de Ledenraad door de Secties. De eenvoudigste optie om dit probleem op te lossen is de kiesdeler voor de Afdelingen te verlagen van 1 stem per 1.000 leden naar 1 stem per 500 leden. Het verlagen van de kiesdeler heeft als bijkomend voordeel dat er meer (nieuwe) afdelingsafgevaardigden deelnemen aan de Ledenraad. Dat is een goede zaak. In dit voorstel behouden de Secties hun huidige stemrecht in de Ledenraad, de Afdelingen krijgen er een aantal extra.
- Het proces om te komen tot een Nationaal vliegprogramma moet verbeterd worden. Het NPO Bestuur kiest ervoor om zelf een coördinerende rol hierin te nemen.
- Het benoemen van een vaste contactpersoon in het NPO Bestuur per Sectie. Deze vaste contactpersoon kan bijvoorbeeld regelmatig Sectiebestuursvergaderingen bijwonen. Het grote voordeel hiervan is dat mogelijke (bestuurlijke) problemen vroegtijdig gesignaleerd worden en dat er tijdig actie ondernomen kan worden. Ook kan de NPO Bestuurder de Secties motiveren om de potentiële meerwaarde van de Secties te ontwikkelen.
- Het meer betrekken van de leden bij de Secties is een punt van aandacht. Dit kan vormgegeven worden op een aantal manieren, denk aan:
 - a. Per Afdeling twee Sectievertegenwoordigers benoemen. Deze afdelingsvertegenwoordigers verbinden de Afdeling met hun Sectie. Ook zijn deze afdelingsvertegenwoordigers een bron van toekomstige Sectiebestuurders.
 - b. Online stemmen van de leden mogelijk maken.
 - c. Afgevaardigden op de Sectievergaderingen ook namens hun vereniging laten stemmen (reglementair is dit reeds voorzien).

De rol van het **Platform Transport** is goed omschreven. Hoewel er verbeterpunten zijn gesignaleerd is er sprake van een samenwerking met de Afdelingen. De Afdelingen regelen ook veel zaken onderling. Voor nu zou de conclusie kunnen zijn dat het Platform Transport redelijk functioneert. Echter, het Platform Transport heeft geen duidelijke achterban. Deelname aan en stemrecht in de

Ledenraad is niet logisch. De werkzaamheden van het Platform Transport kunnen ook prima worden gedaan vanuit een commissie.

Het **Platform Jong** is niet uit de verf gekomen. Het idee erachter om de jonge liefhebber (letterlijk) een stem te geven was ongetwijfeld nobel. We moeten het nieuw leven inblazen of opheffen. Hervormen tot een commissie en de doelgroep uitbreiden is ook een optie. Denk aan uitbreiden met jonge liefhebbers, dames en/of andere specifieke doelgroepen. De naam wijzigen in 'Commissie Vernieuwingen' is een goede optie. De taakomschrijving van deze commissie kan dan overeenkomstig worden aangepast.

2e. Bestuursmodel duivensport

De Ledenraad is het hoogste bestuursorgaan binnen de duivensport. Besluiten van de Ledenraad zijn bindend voor de NPO, Afdelingen, Secties, Platformen, verenigingen en leden. In de Ledenraad zijn de afdelingen vertegenwoordigd met 14 kiesmannen (Afdelingen 5, 8 en 9 tellen ieder twee kiemannen, de overige Afdelingen één), de secties met 8 kiesmannen en de platformen met 4 kiesmannen.

Statuten: Samenstelling Ledenraad

Afgevaardigden van de afdelingen

4a. De afgevaardigden NPO vertegenwoordigen alle in artikel 5 van deze Statuten genoemde Leden;
4b. Een afdeling benoemt zoveel afgevaardigden NPO als het aantal basisleden dat bij de Afdeling is aangesloten, deelbaar is door een bij Huishoudelijk Reglement NPO geregeld aantal (1.000), waarbij het breukdeel groter dan de helft naar boven wordt afgerond, met dien verstande dat elke Afdeling het minimale recht heeft op minimaal één afgevaardigde NPO.

Afgevaardigden van de secties

5. Elke Sectie benoemt het hierna te vermelden aantal afgevaardigden:

- 5a. Sectie Jonge Duiven: twee afgevaardigden;
- 5b. Sectie Vitesse/Midfond: twee afgevaardigden;
- 5c. Dagfond: twee afgevaardigden;
- 5d. Marathon: twee afgevaardigden.

Afgevaardigden van de platformen

6. Elk platform benoemt het hierna te vermelden aantal afgevaardigden:

- 6a. Het Platform Jong: twee afgevaardigden;
- 6b. Het Platform Transport: twee afgevaardigden;

De gekozen structuur zorgt ervoor dat het aantal kiesmannen van de Afdelingen op termijn daalt door teruggang van het ledenaantal. De Secties en Platformen kennen een vast aantal kiesmannen.

Een liefhebber is drie tot vier keer vertegenwoordigd in de Ledenraad (Afdeling, twee Secties en optioneel Platform Jong). Een ruime vertegenwoordiging dus. Echter is dit waarschijnlijk niet het gevoel wat bij veel liefhebbers leeft. Bovendien kan het leiden tot inconsistent stemgedrag. Stel, een jonge liefhebber is voor een geagendeerd punt. Dan kan het voorkomen dat zijn Afdeling tegenstemt, een van zijn Secties voorstemt, zijn andere Sectie weer tegen en het Platform Jong zich onthoudt van stemming. Kortom, niet eenvoudig uit te leggen en te volgen. Bij dit alles is de veronderstelling dat

de kiesmannen dit agenda-item hebben voorgelegd aan hun achterban c.q. leden. Dat is lang niet altijd het geval.

De bestuurders van de Secties en Platformen werden in de praktijk aan- en uitgezocht door het NPO Bestuur. Het perspectief dat over niet al te lange tijd de meerderheid van de Ledenraad bestaat uit door het NPO Bestuur aan- en uitgezochte Sectie en Platform bestuurders is onacceptabel vanuit een democratisch gezichtspunt.

In de toekomst zullen Secties zelf zorg dragen voor de invulling van hun Sectiebestuur. De Secties krijgen beschikking over digitaal en op afstand stemmen. Op deze wijze kunnen ze hun Sectiebestuur op peil houden. Het behoud van stemrecht in de Ledenraad helpt hopelijk om goede bestuurders te blijven interesseren voor de Secties.

De Platformen Transport en Jong worden omgevormd tot commissies. Het NPO Bestuur draagt zorg voor de invulling van deze commissies.

In de huidige structuur is de vertegenwoordiging van de liefhebber het beste geborgd via de Afdelingen. Daar zijn frequente, veelal goed tot redelijk bezochte Afdelingsvergaderingen. In deze vergaderingen wordt er over NPO Ledenraad agendapunten gesproken en gestemd. Bij de Secties en Platformen is dat veel uitdagender omdat zij moeite hebben om hun achterban tijdig te bereiken en te horen.

In deze beleidsnota worden de Afdelingen benoemd als de ruggengraat van de Nederlandse duivensport. Het logische gevolg van de positionering is om de vertegenwoordiging van de liefhebber door de Afdeling leidend te maken. Leidend betekent niet exclusief. Het beoogde effect kan op een aantal manieren bereikt worden:

1. De Secties en/of Platformen krijgen geen stemrecht meer.
Secties en Platformen nemen wel deel aan de Ledenraad en hebben spreekrecht, maar hebben geen stemrecht meer. Het nadeel van deze optie is dat Secties en Platformen het risico lopen om niet voldoende serieus genomen te worden door de Afdelingen.
2. De Secties en of Platformen behouden hun stemrecht.
Het deelgetal voor de Afdelingen gaat van 1.000 naar 750 of 500. Het effect hiervan is dat het aantal Afdelingskiesmannen relatief groter wordt. Hetzelfde effect kan bereikt worden door het aantal stemmen per Sectie en Platform te reduceren van twee naar één.
3. Secties en Platformen alleen laten stemmen over zaken die hen direct raken.
Een voorbeeld: alleen de Afdelingen en Sectie Marathon mogen stemmen over een Marathonvoorstel. Het nadeel van deze optie is dat er vooraf altijd discussie zal zijn over wie wel of niet mag stemmen.

Voorstel

- Besluiten van de Ledenraad zijn bindend voor de NPO, Afdelingen, Secties, Platformen, verenigingen en leden.
- De afdelingsstelsel in de Ledenraad is leidend maar niet exclusief. De Secties behouden het stemrecht.

- Het deelgetal van de Afdelingen wordt 500. Dat betekent dat er voor elke 500 leden één stem is in de Ledenraad. Afdelingen hebben altijd minimaal één stem en het aantal stemmen wordt numeriek afgerond. Een voorbeeld: als een Afdeling 1.300 leden heeft zijn dat drie stemmen in de Ledenraad.
- Secties behouden hun stemrecht, we nemen potentiële vernieuwing van de duivensport serieus. Een Sectie dient ervoor te zorgen dat het Sectiebestuur op tal blijft. Als een Sectiebestuur bestaat uit drie personen of minder dan wordt het stemrecht in de Ledenraad opgeschort tot het bestuur is aangevuld.
- Platformen worden omgevormd tot commissies. Zij verliezen hun stemrecht en nemen niet meer deel aan de Ledenraad.

Een liefhebber blijft in deze nieuwe opzet nog steeds dubbel vertegenwoordigd. Er is dan duidelijk vastgelegd dat de vertegenwoordiging via de Afdelingen leidend is.

3. Het beoefenen van onze sport

3a. Concept Landelijk Vliegprogramma 2021

Week	Datum	Vitesse (6)	Midfond (7)	Dagfond (6)	Marathon (6)	Jong (11)	Natour(5)	ZLU
12	20-3-2021							
13	27-3-2021							
14	3-4-2021							
15	10-4-2021	100						
16	17-4-2021	140						
17	24-4-2021	180						
18	1-5-2021	240						
19	8-5-2021		300					
20	15-5-2021		340					
21	22-5-2021	275		Afd. > 500				
22	29-5-2021		320		Sector *			
23	5-6-2021	275		Afd. > 550				
24	12-6-2021		400		St. Vincent			
25	19-6-2021		300	Sector > 600	Sector *			
26	26-6-2021		Sector*					
27	3-7-2021			Issoudun	Sector*	80 - 140		
28	10-7-2021		Sector*		Dax	80 - 140		
29	17-7-2021			Sector>650*		80 - 140		
30	24-7-2021					100 - 140		
31	31-7-2021			Afd. > 550	Bergerac	150		
32	7-8-2021					250		
33	14-8-2021					300	Natour	
34	21-8-2021					350	Natour	
35	28-8-2021					Sector* 400	Natour	
36	4-9-2021					250	Natour	
37	11-9-2021					Sector *400	Natour	
38	18-9-2021							
39	25-9-2021							

Voorgestelde Nationale vluchten 2021

Week	Naam	Losplaats	Speltype
24	Pyreneeën klassieker	St Vincent	Marathon
25	Parijs expres	Sector	Dagfond
26	TGV race	Sector	Midfond
27	Zomer klassieker	Issoudun	Dagfond
28	Route du Soleil	Sector	Midfond
31	Bergerac	Bergerac	Marathon
35	Talenten race	Sector	Jong
37	Najaar klassieker	Sector	Jong

3b. Uitgangspunten landelijk vliegprogramma

- Uniformiteit en daarbij voor iedere liefhebber gelijke kansen;
- Minder vluchten dan seizoen 2019 om daardoor zowel liefhebbers als vrijwilligers minder te belasten;
- Voldoende mogelijkheden tot spel(vreugde) voor de disciplines zoals vertegenwoordigd door de Secties;
- Opbouw mogelijkheden voor iedere speldiscipline;
- In verband met de logistiek de ruimte om bij uitzondering op zondag te kunnen concourseren, zoals gebruikelijk bij sommige Afdelingen;
- De invulling van de 6^e Dagfondvlucht overlaten aan de Afdelingen, waarbij samenwerking om tot sectorlossing te komen de voorkeur heeft;
- De eerste vluchten voor de jonge duiven zijn wedvluchten. Daarmee wordt ook de deelname bevordert en zijn er door de beperkte afstanden voldoende instapmogelijkheden;
- Natuur in stand houden als spelmogelijkheid voor oude en jonge (opleer) duiven.

Afspraken:

- Start officiële vliegseizoen op 10/11 april. Einde officiële vliegseizoen op 11/12 september.
- Vitessevluchten, vijf van de zes vluchten tellen. Start Vitesse op 10/11 april. Einde Vitesse op 5/6 juni.
- Midfondvluchten, zes van de zeven vluchten tellen. Start Midfond op 8/9 mei. Einde Midfond op 10/11 juli.
- Dagfondvluchten, vijf van de zes vluchten tellen. Start Dagfond op 22/23 mei. Einde Dagfond op 31 juli/1 augustus.
- Marathonvluchten starten op vrijdag 11 juni met de vlucht St. Vincent. Er tellen drie vluchten voor het duifkampioenschap en vier van de vijf vluchten tellen voor het hokkampioenschap.
- Het jonge duiven programma start 3 /4 juli. Het jonge duiven programma eindigt op 11/12 september. Voor het kampioenschap tellen zes van de acht vluchten in de periode van 24/25 juli tot 11/12 september.
- Kilometergrenzen per categorie op de minimale afstand per Afdeling/Sector bij de

berekening van de Nationale Kampioenschappen:

- Vitesse 100 tot 350 kilometer*
 - Midfond 300 tot 500 kilometer*
 - Dagfond 500 tot 750 kilometer*
 - Marathon vanaf 700 kilometer
-
- Voor Jonge duiven geldt een minimale afstand van 100 kilometer en maximale afstand rekening houdend met de losplaatsen genoemd in het NPO Wedvluchtreglement.
 - Voor de Olympiade tellen respectievelijk minimumafstanden van 100, 300 en 500 kilometer met 5% marge. Vluchten onder de 95, 285 en 475 km tellen dus niet meer voor die discipline voor de Olympiade, eventueel wel voor een andere discipline.
 - Alleen de vluchten die tellen voor het Nationaal kampioenschap tellen ook voor de Olympiade.
 - Op de jonge duiven vluchten zijn alleen jonge duiven toegestaan.
 - Als de duiven niet op de geplande losplaats gelost kunnen worden (een zogenaamde terugvlucht) dan blijven de bovengenoemde minimale afstanden van kracht om de vlucht mee te laten tellen voor het betreffende kampioenschap.

3c. Nieuwe opzet Nationale Concoursen

Inleiding

De NPO kent sinds jaar en dag Nationale en Sector concoursen. Deze wedstrijden dienen het hoogtepunt van het seizoen te zijn. De laatste jaren is er sprake van achteruitgaande belangstelling en onvoldoende beleving. Oorzaken hiervan zijn onvoldoende promotie en aandacht en een overvolle vluchtkalender. Dit voorstel is bedoeld om een ommekeer ten goede te bewerkstelligen en de Nationale vluchten een flinke oppepper te geven.

Uitgangspunt

Het NPO Bestuur en de Ledenraad stellen vluchten vast die het predicaat Nationale vlucht krijgen. Dat hoeven niet altijd perse vluchten te zijn die op dezelfde losplaats in Nationaal verband worden gelost. De vluchten worden voor meerdere jaren vastgesteld, hebben een vaste datum in de vluchtkalender, krijgen een aansprekende naam en maximale aandacht van de NPO, Afdelingen, Secties en media. Verder komen er goed herkenbare logo's voor de Nationale en NPO Concoursen.

Per Nationale vlucht zijn er vier winnaars, één per sector. In de media en in Op (de) Hoogte komt er aandacht voor de winnaar, de top 10 en de beste hokprestatie. Voor aanvang van de vluchten is er bijvoorbeeld een voorbeschouwing en zijn er interviews met kanshebbers. Deze informatie wordt gepubliceerd in Op (de) Hoogte en in andere media. Voor de Nationale vluchten met een gezamenlijke losplaats en lossing is er speciale aandacht voor de overall winnaar.

Nationale vluchten

<u>Week</u>	<u>Naam</u>	<u>Losplaats</u>	<u>Speltype</u>
24	Pyreneeën klassieker	St Vincent	Marathon
25	Parijs expres	Sector	Dagfond
26	TGV race	Sector	Midfond
27	Zomer klassieker	Issoudun	Dagfond
28	Route du Soleil	Sector	Midfond
31	Bergerac	Bergerac	Marathon
35	Talenten race	Sector	Jong
37	Najaar klassieker	Sector	Jong

De gekozen namen kunnen beter. De Secties en/of leden hebben hier een taak.

Alle duiven die worden ingekorfd voor de Nationale vluchten staan automatisch in het Nationale concours. Voor de vluchten met een gezamenlijke lossing (St Vincent, Issoudun, Bergerac) dient de liefhebber in een NIC in te korven. Voor de overige vluchten mag in eigen vereniging worden ingekorfd, mits er zeven leden inkorven. Op alle Nationale vluchten is een mandenlijst verplicht. De winnaars van de vluchten mogen het predicaat Nationale winnaar voeren.

Alle duiven die worden ingekorfd voor de overige Sectorvluchten staan automatisch in het Sectorconcours. Op de overige Sectorvluchten is inkorven in een NIC niet verplicht. Men mag in eigen vereniging inkorven mits er zeven leden inkorven. Op alle Sectorvluchten is een mandenlijst verplicht. De winnaars van deze vluchten mogen het predicaat 'NPO-winnaar' voeren.

De Secties hebben mede de taak om hun vluchten te promoten en interessant te maken. Dat kan op meerdere manieren. Publicitair kan dat via Op (de) Hoogte, media zoals het Spoor der Kampioenen en per mail. Ook kan de vlucht interessant gemaakt worden maken door bijvoorbeeld grote hoofdprijzen te vervliegen. Het prijzenpakket kan extra aantrekkelijk gemaakt worden door het zoeken van sponsors per spelsoort. De eerste sponsors hebben zich al gemeld. Daarnaast kan er een klassement worden opgemaakt per spelsoort en per duif. De Ladies League kan gekoppeld worden aan deze vluchten. Je kunt een breed publiek betrekken bij de vluchten door het buddysysteem. Daarmee worden duiven Nationaal of lokaal toegewezen aan niet-duivenliefhebbers. Kortom, de vluchten bieden een scala aan mogelijkheden voor interessant spel, spelplezier en het op een positieve manier uitdragen van de duivensport. Uiteraard hoort daar een stijlvolle prijsuitreiking bij.

Commissie Nationale Concoursen

Het NPO Bestuur overweegt een Commissie Nationale Concoursen op te richten waarbij het uitgangspunt is dat de Secties hun bijdrage leveren aan deze commissie.

Samenwerking met het Spoor der Kampioenen

Het Spoor der Kampioenen is bereid samen te werken om de Nationale vluchten optimaal te promoten. De bijdrage van het Spoor der Kampioenen bestaat uit het vooraf promoten van de vlucht in het blad en online, reportages maken van de winnaars en het plaatsen van de reportages in het blad, online en in Op (de) Hoogte. De bijdrage van de NPO bestaat uit het verlenen van de predicaten

Nationaal en NPO, promotie van de vlucht in Op (de) Hoogte en zorgen voor filmimpressies van de winnaars. Deze filmimpressies zijn vervolgens beschikbaar op de site van de NPO en het Spoor der Kampioenen. Naast de reportage van de winnaar besteedt het Spoor der Kampioenen ook aandacht aan beste hokprestatie (grootmeester) en de winnaars per Afdeling.

Wat levert dit op?

- Een beperkt aantal goed herkenbare vluchten met het predicaat Nationaal;
- De Nationale vluchten zijn onderdeel van het Nationaal vliegprogramma;
- Voor iedere speldiscipline zijn er Nationale vluchten;
- Het gaat niet om meer vluchten maar om vluchten attractiever te maken (kwaliteit boven kwantiteit) en de winnaars en liefhebbers die goed presteren de eer te geven die ze toekomt;
- De Secties Marathon, Dagfond, Vitesse/Midfond en Jong richten zich op hun 'Nationals' om ze attractief en herkenbaar te maken. De beste ideeën gaan we delen;
- Optimale promotie van de Nationale vluchten voor én na de vlucht;
- Iedereen (NPO, Secties, Afdelingen, Spoor) werkt samen en doet waar hij goed in is.

Het NPO Bestuur wil met bovenstaande punten de sport attractiever maken voor alle liefhebbers. Deze discussienota gaat het NPO Bestuur bespreken met de Secties en Afdelingen. Ook de liefhebbers zullen we naar hun mening vragen via de poll in Op (de) Hoogte.

Laten we de handschoen oppakken en onze sport samen attractiever maken. Als we het goed doen dan wordt er over onze Nationale vluchten met ontzag en bewondering gesproken in binnen- en buitenland, én - en dat is nog wel het allerbelangrijkst - we beleven er zelf meer plezier aan.

3d. Kampioenschappen en eerlijk spel

Inleiding

In duivensport is op eerlijke of gelijkwaardige wijze tegen elkaar spelen een lastig onderwerp. Het raakt de sportbeleving direct en daarom heeft vrijwel elke liefhebber er ook een mening over. Deze meningen zijn zeer divers. Het bieden van zo eerlijk of gelijkwaardig mogelijk spel is een belangrijk beleidsaandachtspunt voor het NPO Bestuur. Gevoelens van oneerlijk of ongelijkwaardig spel kunnen immers een belangrijk obstakel zijn om de duivenport te gaan of te blijven beoefenen.

In de praktijk zijn er veel factoren van invloed op het (eerlijk) verloop van wedvluchten:

- Ligging in het spelverband in combinatie met windrichting tijdens de wedvlucht;
- Aantal duiven waarmee de liefhebber speelt versus de concurrentie;
- Financiële armslag van de liefhebber;
- Beschikbare tijd voor verzorging en voorbereiding;
- Kracht van de concurrentie waartegen je speelt.

Al deze factoren kunnen een grote invloed hebben op het concoursverloop, prestaties en gevoelens oproepen over het al dan niet eerlijk of gelijkwaardig concourseren.

Tradities zijn diepgeworteld

Het cultuurhistorisch besef in de duivensport is er een waar we traditioneel in een concours spelen. Het maakt schijnbaar niet uit of je met veel of weinig duiven speelt, veel of weinig financiële armslag hebt, veel of weinig tijd hebt en of je amateur of professional bent. Dit cultuurhistorisch besef is diepgeworteld. De NPO Commissie Eerlijk Spel heeft zich recent over dit onderwerp gebogen en een aantal voorstellen gedaan. Deze voorstellen waren grotendeels gebaseerd op de 300+ reacties en voorstellen van de leden. Desondanks was voor geen van de voorstellen een meerderheid dus bleef het zoals het was. Op zich opmerkelijk want vrijwel elke liefhebber heeft wel een mening over eerlijk spel. De redenen dat geen van de voorstellen het haalde waren zeer divers. Te ingewikkeld, weerstand tegen verdeling in klassen of divisies en de praktijk dat ondanks de verschillende uitgangspunten de kleine liefhebber toch regelmatig de professional aftroeft.

Professionele duivenhouders

Een fenomeen dat de laatste tijd steeds vaker een rol speelt zijn de professionele duivenhouders die van duiven houden en van spelen hun beroep hebben gemaakt. De internationale markt voor de Nederlandse duif is kennelijk dermate attractief dat zich dit loont. De verschillen in middelen van deze professionals en hobbymatige duivenhouders zijn erg groot en lijken alsmaar groter te worden. Vrijwel alle sporten kennen een indeling in klassen. Beroeps- of amateurs en beiden onderverdeeld in verschillende niveaus. De basisgedachte hierachter is uiteraard dat iedereen op zijn of haar niveau sport en je zo eerlijke wedstrijden krijgt tegen vergelijkbare tegenstanders. Als je de beste bent in een klasse dan ga je een stapje hoger en de slechtste gaat een stapje lager. In de duivensport werkt het net even anders aangezien alle duiven in dezelfde wedstrijd vliegen. We kennen geen aparte wedvluchten per klasse. Er lijkt onvoldoende draagvlak onder de liefhebbers te zijn om dit in te voeren.

Kampioenschappen

Traditioneel kennen we in de duivensport het onaangewezen (1:10) kampioenschap, het aangewezen kampioenschap (twee van de aangewezen drie) en het duifkampioenschap. Dit systeem wordt landelijk gevolgd. Daarnaast wordt er door de NPO en duivenpers aandacht besteed aan de vluchtwinnaars. Een succesvolle vernieuwing is de Grootmeester competitie van het Spoor der Kampioenen. Het is in feite de beste hokprestatie waarbij het totaal aantal behaalde punten van alle geklasseerde duiven wordt gedeeld door het aantal ingezette duiven. Deze competitie loopt inmiddels enkele jaren, vindt weerklank onder de liefhebbers en wordt geenszins gedomineerd door professionals. Bij het spelen met veel duiven is het schijnbaar lastiger je hiervoor te klasseren. De NPO-kampioenschappen zijn al sinds 2013 gebaseerd op dit systeem. In de uitslagen per wedvlucht wordt er tot nu toe weinig tot geen aandacht besteed aan de beste hokprestaties of het resultaat van de aangewezen duiven.

Inkorfbeperving

Het instellen van een inkorfbeperving is een ander veel besproken onderwerp. Hiervoor was landelijk niet voldoende draagvlak. Recent heeft Afdeling 9 een inkorfbeperving ingesteld van 150 oude en 250 jonge duiven per wedvlucht. Hoewel dit aantallen zijn die slechts voor een enkeling bereikbaar zijn is de gedachte achter deze inkorfbeperving het tegengaan van excessen. Wat gebeurt er

bijvoorbeeld met de druk op vrijwilligers en het concoursverloop als een professional 1.000 duiven of meer inkorft? Door deze (ruime) inkorfbepanking van 150 oude duiven en 250 jonge duiven worden dit soort ongewenste excessen voorkomen.

Herijken van succes

Bij eerlijk spel is de definitie van succes cruciaal. Als succes enkel wordt gedefinieerd als de eerste spelen in een groot concours dan kan de strijd tussen hobbyist en professional snel in het nadeel uitvallen van de hobbyist. Als het bijvoorbeeld gaat om de beste hokprestatie (grootmeesters) of het Aangewezen kampioenschap dan ligt het alweer een stuk genuanceerder. We zullen succes moeten herijken op een manier dat de hobbymatige duivenhouder een zo eerlijk mogelijke kans heeft om zich te onderscheiden.

De duivensport moet de oplossing voor eerlijk spel zoeken in het herijken van succes. Het goede nieuws is dat er in het digitale tijdperk zonder veel moeite diverse en vernieuwende uitslagen en kampioenschappen te maken zijn. De NPO moet hierin de lead nemen door een vernieuwing door te voeren in de NPO-uitslagen en kampioenschappen en de Afdelingen aansporen dit over te nemen als onderdeel van het Nationaal vliegprogramma.

Voorstel kampioenschappen en eerlijk spel

Het invoeren van drie categorieën die in heel Nederland voor alle niveaus per vlucht en per kampioenschap worden toegepast zijn (in volgorde):

- Beste hokprestatie (1:3)
- Beste resultaat aangewezen duiven (1:3)
- Beste duif of winnaar (1:3)

Dat houdt in dat de uitslag van een wedvlucht altijd bestaat uit drie delen, te weten: beste hokprestatie, beste resultaat aangewezen duiven en beste duif. De laatste is de uitslag zoals we deze nu kennen. De kampioenschappen voor hok, aangewezen en duif zijn dan simpel gezegd de optelsom over de meetellende vluchten. Een simpel systeem wat ook naar de buitenwereld en pers goed uit te leggen en te positioneren is. In dit voorstel verdwijnt dus het onaangewezen (1:10) kampioenschap.

Er is een aantal voordelen aan deze nieuwe manier van het maken van uitslagen en vaststellen van de kampioenschappen:

1. Door de focus op beste hokprestatie, beste aangewezen prestatie en beste duif te leggen ontstaat een gebalanceerd beeld per vlucht. Het gaat niet alleen meer om die ene winnende duif of serie van die ene grote speler of professional. Het NPO Bestuur gaat als voorbeeld een aantal bestaande uitslagen opnieuw publiceren, gebaseerd op deze nieuwe methode. Dan kunnen de liefhebbers oud en nieuw naast elkaar leggen.
2. Door de prijsverhouding aan te passen van 1:4 naar 1:3 kunnen er meer liefhebbers zich klasseren op de uitslag. Dat heeft een positief effect op de sportbeleving.

3. De hokprestatie is representatiever voor de sterkte van een hok dan het huidige onaangewezen (1:10) kampioenschap. De ervaringen met de Grootmeester competitie toont aan dat de kleinere en middelgrote liefhebber minstens evenveel kans heeft dan een grote of professionele speler.
4. Het aangewezen kampioenschap blijft gehandhaafd als wellicht het eerlijkste kampioenschap. Iedereen speelt immers met drie duiven.
5. Het systeem sluit aan bij bestaande reglementen en laat de keuze aan de liefhebber waar de focus gaat liggen. Gaat men voor de winnende duif met zoveel mogelijk duiven dus kansen of voor de beste hokprestatie met een meer selecte groep duiven?

Verduidelijking ten aanzien van punt 5

De huidige NPO-reglementen staan het toe om duiven BCC te spelen op verschillende niveaus. Zo kan men kiezen alle duiven BCC te spelen of duiven boven verenigingsniveau BCC te spelen. Als men speelt om de punten dan staan automatisch alle ingekorfde duiven op verenigingsniveau, maar op de niveaus daarboven heeft men de keuze hoeveel er te zetten. Uiteraard kunnen niet gezette duiven geen prijs winnen in de hogere niveaus. Iedere liefhebber heeft dus de keuze om zijn totale ploeg (inclusief invliegduiven) in te zetten en met alle of alleen zijn beste team de strijd aan te binden op de niveaus boven de vereniging voor zowel beste hok, aangewezen als duifprestatie. Van verschillende kanten voordeel behalen gaat uiteraard niet. Een liefhebber kan niet op dezelfde vlucht met een selecte groep duiven spelen voor beste hokprestatie en met alle duiven voor de beste duifprestatie.

Voorstel inkorfbeperving

Een landelijke inkorfbeperving van 150 oude en 250 jonge duiven per wedvlucht. Hoewel dit aantallen zijn die slechts voor een enkeling bereikbaar zijn is de gedachte achter deze inkorfbeperving het tegengaan van excessen in de toekomst.

Samenvattend

- Elke uitslag op alle spelniveaus bestaat uit drie delen, te weten twee nieuwe delen: beste hokprestatie (1:3), beste resultaat aangewezen duiven (1:3) en daarnaast de traditionele uitslag snelste duif (1:3).
- We kennen drie kampioenschappen:
 - beste hokprestatie;
 - beste resultaat aangewezen duiven;
 - beste duif.

Het kampioenschap wordt bepaald door de punten per tellende vlucht op te tellen.

- Voor elk van de drie kampioenschappen zijn er een identiek aantal kampioenschappen.
- Er komt een inkorfbeperving van 150 oude duiven en 250 jonge duiven.

4. Randvoorwaarden bij het vliegen met duiven

4a. Losplaatsenbeleid

Inleiding

Instanties die wedvluchten of trainingen organiseren zijn het NPO bestuur, de besturen van de Afdelingen en de besturen van basisverenigingen zoals duidelijk is aangegeven in artikel 4 van het wedvluchtreglement. Voor het organiseren van trainingen en wedvluchten is het verkrijgen en behouden van losplaatsen van cruciaal belang. Zonder losplaats immers geen vlucht. Het lossen van duiven is geregeld in artikel 5 van het wedvluchtreglement. Er dient in principe voor het lossen van een groep duiven altijd een lossingsvergunning aangevraagd te worden.

Wanneer er een grotere groep duiven gelost wordt kan dit overlast veroorzaken. Meetrekkende jonge duiven en beïnvloeding van een concours op de losplaats zijn voorbeelden van overlast. Dit geeft onrust en onvrede onder Nederlandse, Duitse, Belgische en Franse duivenliefhebbers. Daarnaast is het uiteraard vanzelfsprekend dat er op de losplaats geen sprake is van normoverschrijdend gedrag en dat de losplaats altijd schoon wordt achtergelaten.

In toenemende mate is er met name kritiek vanuit België en Frankrijk op ons lossingsbeleid. Deze kritiek heeft vaak betrekking op onaangekondigde of illegale lossingen en het last minute veranderen van de losplaats. Het lokaal bevoegd gezag heeft ook steeds vaker de neiging om lossingen te verbieden al dan niet onder druk van lokale duivenliefhebbers. Het is in het algemeen belang van de duivensport dat we goede losplaatsen hebben en behouden in België en Frankrijk. De Belgische en Franse bond hebben de vraag bij de NPO neergelegd hoe we ons lossingsbeleid beter gaan reguleren.

Procesvoorstel vaststellen losplaatsen regulier afdeling programma:

- Een belangrijke bron van problemen zijn de last minute wijzigingen in de losplaats. Door dit te voorkomen nemen we een belangrijke oorzaak van de problemen weg. Het proces begint met het vaststellen van het Nationaal vliegprogramma. De NPO wil uiterlijk op 15 oktober een concept-vliegprogramma circuleren en op de Ledenraadsvergadering in het najaar (november) het definitieve Nationaal vliegprogramma vaststellen;
- Nadat het Nationaal vliegprogramma is vastgesteld hebben de Afdelingen tot 1 maart de tijd om hun afdelingsvliegprogramma definitief vast te stellen (inclusief de losplaatsen). Het NPO Bureau vraagt dan voor het hele jaar de losvergunningen aan. De losplaatsen dienen te voldoen aan de afgesproken vlieglijnen en afstandscriteria. Uitgangspunt is om zoveel mogelijk dezelfde losplaats te kiezen voor min of meer identieke afstanden. Dit verhoogt immers de voorspelbaarheid en kan bijdragen aan het verbeteren van lokale contacten.
- Een losvergunning kan uitsluitend worden aangevraagd door de Afdelingen.
- Er wordt in principe niet afgeweken van een vastgestelde losplaats of losdatum tenzij het welzijn van onze duiven in het geding is of in een geval van overmacht.
- Het welzijn van onze duiven kan in de knel komen door bijvoorbeeld weersomstandigheden of een slecht verlopen vlucht waardoor het wenselijk of noodzakelijk is een vlucht in te korten of te verplaatsen. In die gevallen werkt het NPO bureau mee aan het veranderen van de losplaats en een vergunning aanvragen.
- Een nieuwe lossingsvergunning kan pas op woensdag worden aangevraagd.

- Overmacht kan ontstaan door onvoorziene omstandigheden zoals een bezette losplaats door een evenement of ongeschiktheid van een losplaats door hoge gewassen of bouwwerkzaamheden. Vaak worden dit soort problemen pas duidelijk na arriveren op de losplaats. Ook in die gevallen zal het NPO Bureau meewerken aan het veranderen van de losplaats en een vergunning aanvragen.
- Het is niet toegestaan om van losplaats te veranderen, tenzij het welzijn van onze duiven in het geding is of er sprake is van overmacht. Wanneer het welzijn van de duiven niet in het geding komt en er geen sprake is van overmacht werkt het NPO Bureau niet mee aan het veranderen van de losplaats en vraagt het NPO Bureau geen vergunning aan.
- Concoursorganisaties die zonder lossingsvergunning toch duiven lossen ontvangen een boete van 1000 euro per overtreding.
- In onvoorziene omstandigheden beslist het NPO bestuur waarbij het welzijn van onze duiven de belangrijkste leidraad is.

Vluchten buiten het reguliere afdelingsvluchtprogramma

Het kan voorkomen dat er in het vluchtseizoen behoefte is aan extra trainingsvluchten. Om te beginnen is het uitgangspunt dat het plannen van trainingsvluchten zoveel mogelijk wordt meegenomen bij het opstellen van het afdelingsvliegprogramma. In de gevallen dat er extra trainingsvluchten noodzakelijk worden geacht zal het NPO Bureau hier aan meewerken en een vergunning aanvragen mits de aanvraag of aanvragen drie weken voor de trainingsvlucht worden ingediend. Extra wedvluchten zijn niet toegestaan in het seizoen. In onvoorziene omstandigheden beslist het NPO Bestuur waarbij het welzijn van onze duiven de belangrijkste leidraad is.

Najaarsvluchten of Taartvluchten

Aanvragen voor het organiseren van najaarsvluchten of taartvluchten dienen uiterlijk 1 juli ingediend te zijn. Het veranderen van een geplande losplaats is niet mogelijk tenzij het welzijn van onze duiven in het geding is of in geval van overmacht. De procesafspraken inclusief mogelijke boetes gelden ook voor deze vluchten. Het is particuliere organisatoren niet toegestaan om wedvluchten te organiseren. Uitsluitend de NPO, de Afdelingen en basisverenigingen kunnen wed- en trainingsvluchten organiseren. Een particuliere organisator mag uitsluitend onder verantwoordelijkheid van de NPO, Afdeling of vereniging vluchten organiseren, anders betreft het een illegale vlucht. Het is voor basisleden niet toegestaan deel te nemen aan illegale vluchten. De NPO, Afdelingen en verenigingen worden geacht melding te maken van illegale vluchten waarna sancties volgen.

4b. Vervoer

De Afdelingen verzorgen het vervoer en zijn eigenaar van de vervoersmiddelen. Sommige Afdelingen beschikken alleen over getrokken eenheden en huren trekkende eenheden. Anderen hebben ook trekkende eenheden in eigendom. Ook hebben enkele Afdelingen (met eigen trekkende eenheden) een vervoerscoördinator in loondienst. De Afdelingen zorgen voor onderhoud en keuring van hun materiaal, zowel voor de buitenkant (beschildering, sponsoring) als de binnenkant (drinkgoten, manden). Ook organiseert de Afdeling dat de duiven in de wagens komen via ophaalroutes en via centrale aanlevering. De gehele logistiek dus.

De Afdelingen werken regelmatig samen. Veelal vindt er een samenwerking plaats tussen Afdelingen die naast elkaar liggen omdat die het grootste gedeelte belang hebben en de beste mogelijkheden omdat hun losplaatsen ongeveer dezelfde afstand hebben. De samenwerking bij het vervoer van duiven voor een vlucht is alleen zinvol bij vluchten met een grotere afstand en met tenminste twee

nachten mand. Bij één nacht mand is er onvoldoende overlaadtijd en bij kortere afstanden is het omrijden -na voltooiing van de ophaalroute- om over te laden kostbaarder dan wat er bespaard kan worden door te combineren. De Afdelingen beoordelen de samenwerking als voldoende. Een obstakel bij de samenwerking is de verschillende maten van de manden. Dat lijkt zich langzaam op te lossen. Een iets langzamere oplossing is ook de goedkoopste want zo kan er gebruik worden gemaakt van de te verwachten krimp van de aantallen te vervoeren duiven.

Vanwege de geringe belasting van het vervoersmateriaal (weinig laadgewicht en weinig kilometers per jaar) lijdt het materiaal niet veel. Daardoor voldoet het materieel na vele jaren nog steeds. Het moet slechts onderhouden worden en er is geringe investering vereist om up to date te blijven. Hetzelfde geldt ook voor de manden waarin de duiven vervoerd worden. Zo nu en dan moet er een bodem worden vervangen en wordt er een mand terzijde gezet omdat de klep niet goed meer wil schuiven. Door de krimp van het aantal duiven worden kapotte manden vaak niet meer vervangen. Op dezelfde wijze hoeven ook niet alle containers in de toekomst te worden vervangen.

Het Platform Transport heeft een rol die is beschreven in het Reglement Platform Transport, namelijk het adviseren van de NPO, het NPO Bestuur en de organen van de NPO (zoals ook de Afdelingen). In samenwerking met WOWD, IWB, WCO en de Afdelingen worden deze adviezen opgebouwd en verstrekt. Een van de belangrijkste producten tot dusver is het losplaatsenboek c.q. het infoboek Transport. Verder verstrekt de NPO op aangeven van het Platform Convoyeur passen. Het platform beschikt over een overzicht van alle losplaatsen en hun kenmerken, maar ook over heel het wagenpark van alle Afdelingen. Voor de toekomst kan er samen met de WOWD en de Afdelingen vooruitgang geboekt worden in de implementatie van nieuwe technische ontwikkelingen. Dit kan door onderzoek te doen naar de klimatologische omstandigheden in het vervoersmateriaal en door het verbeteren van de klimatologische omstandigheden. Deze knowhow worden dan gedeeld met de Afdelingen zodat zij hun vervoersmiddelen daarmee kunnen uitrusten of althans dat kunnen overwegen.

Het vervoer voldoet op dit moment aan de eisen die worden gesteld door de Dierenwelzijnwet. De eisen kunnen veranderen waardoor we mee moeten veranderen. We hebben de afgelopen jaren ons materiaal verbeterd en de bezetting van de manden verminderd. Er is geen evident verband te zien tussen de verliezen en welbevinden van de duif tijdens transport. We hebben de nodige prikkels om zelf maatregelen te nemen als we zien dat maatregelen leiden tot minder verliezen of tot hogere snelheden van de duiven tijdens wedstrijden. We bieden de duiven graag het beste transport zodat ze niet aan kracht inboeten door het transport. Deze automatische prikkels kunnen ook benadrukt worden als onze zelfregulering aan de orde is in het contact met de Rijksoverheid.

Het NPO Bestuur is van mening dat de beleidsregel voor het transport van dieren bij hoge temperaturen - welke van kracht is geworden op 2 juli 2020 - niet op het postduivenvervoer van toepassing is. Mocht de overheid in de toekomst deze beleidsregel ook van toepassing verklaren op het transport van postduiven, dan kan dit flinke beperkingen bij hoge temperaturen met zich mee brengen.

Waarom neemt het NPO Bestuur deze positie in?

De regels voor diertransporten zijn opgesteld voor commercieel transport voor vee zoals runderen, varkens en geiten. Zie: <https://www.nvwa.nl/onderwerpen/vervoer-levende-dieren>. De beleidsregels bij hoge temperaturen die per 2 juni zijn vastgesteld gelden ook voor deze categorieën: <https://www.nvwa.nl/onderwerpen/vervoer-levende-dieren/veevervoer-tijdens-hitte>

Het vervoer van postduiven valt in de zienswijze van het NPO Bestuur niet onder deze regels, omdat:

- Postduiven zijn hobbydieren, geen vee;
- Het vervoer van postduiven betreft geen commercieel vervoer;
- Waar een veehouder typisch geen belang of bemoeienis heeft met het vervoer heeft een postduivenhouder dat wel;
- De duivenhouder heeft als primair belang dat de duiven goed naar huis komen van een vlucht dus ook een primair belang bij goed vervoer;
- Het vervoer van postduiven vindt plaats in eigen beheer door de Afdelingen omgeven met extra maatregelen;
- Deze maatregelen voorzien ook in het meesturen van een begeleider met elk transport. Deze begeleider heeft als taak te zorgen voor het welzijn van de duiven;
- Tijdens het transport worden er regelmatig drink- en rustpauzes ingelast;
- Het gebruikte materieel, duiventransportcontainers, is speciaal ingericht voor het transport van postduiven, is up to date en gecertificeerd;
- Er vindt regelmatig onderzoek plaats naar het klimaat in de duiventransportcontainers. Deze onderzoeken zijn publiek beschikbaar en worden gebruikt voor het nog verder verbeteren van het klimaat in de duiventransportcontainers;
- Bij het plannen en uitvoeren van het transport van postduiven is het Hitteprotocol van toepassing. Het Hitteprotocol is opgesteld door een multidisciplinair team met zowel wetenschappelijke (WOWD) als praktische deskundigheid (Platform Transport) rondom thermoregulatie bij postduiven, ventilatietechniek, logistiek/transport, verzorging van duiven tijdens het transport en meteorologie;
- Het Hitteprotocol voorziet in het aanpassen van het vervoer aan de omstandigheden en/of het aflasten van een vlucht;
- Het IWB adviseert het NPO Bestuur en de Afdelingen over de te verwachten temperaturen bij een gepland transport. Het IWB baseert haar adviezen op door gerenommeerde meteorologische instituten aangeleverde meteogegevens.
- Per jaar zijn gedurende 25 weken gemiddeld 150.000 tot 200.00 duiven per week onderweg naar losplaatsen. In de achterliggende decennia is dat verlopen zonder enig noemenswaardig incident of calamiteit.

Op basis van bovenstaande omstandigheden is het NPO Bestuur van mening dat het vervoer van haar postduiven adequaat geregeld en geborgd is.

Samenvattend kunnen we stellen dat ons vervoer voldoet, goed georganiseerd is en dat we niet op korte termijn rekening hoeven te houden met grote investeringen. Verder onderzoek naar dierenwelzijn en het optimaliseren van het vervoer is in ons eigen belang en verdient verdere aandacht.

4c. IWB (Instituut Wedvlucht Begeleiding)

Het IWB heeft diverse taken en verantwoordelijkheden. Het adviseert de Afdelingen door meteadvies te vertalen naar relevante informatie voor duivenlossingen en het coördineert de lossingen om kruislossingen te vermijden. Het doel is onze duiven zo verantwoord mogelijk te lossen. Het IWB kan onafhankelijk haar werk doen en is belangrijk voor de duivensport en alle liefhebbers. We hebben er immers allen belang bij dat onze duiven goed naar huis komen. Ook is het als onafhankelijk instituut belangrijk voor de duivensport in geval van vragen van de overheid en/of maatschappij in algemene zin en bij calamiteiten. Het IWB en de manier waarop het IWB haar werk doet maakt aantoonbaar dat we bij het lossen van duiven verantwoord onze sport bedrijven en dierenwelzijn zeer serieus nemen.

Het nut en de noodzaak van het bestaan van het IWB staat daarmee buiten kijf. Wel zijn er op dit moment vragen en twijfels over de invulling van het takenpakket van het IWB. De redenen hiervoor zijn divers:

- Het IWB is niet altijd in staat om tijdig de relevante informatie te leveren;
- De kwaliteit van de IWB-adviezen is niet altijd onomstreden c.q. Afdelingen bedienen zich van andere informatiebronnen waaraan meer waarde wordt gehecht of die voor hen praktischer zijn in het gebruik;
- Het aantal contacten en contactmomenten is soms te groot en daardoor inefficiënt. Het komt voor dat een afdeling per regio lost en daarvoor per regio een aparte lossingscommissie of functionaris aanstelt;
- De applicatie die wordt gebruikt om kruislossingen te voorkomen blijkt in de praktijk niet eenvoudig te hanteren. Snelheden correct inschatten, variatie in de vlieglijn en tijdigheid van het aanleveren van lossingsinformatie blijken lastige zaken;
- Er leven hardnekkige vooroordelen bij duivenliefhebbers. Een voorbeeld hiervan is dat vroeg lossen bij warm weer altijd beter is of dat inversie een fabeltje is;
- Het draagvlak en gezag van het IWB wordt, al dan niet terecht, verschillend beoordeeld.

Het NPO Bestuur constateert de volgende knelpunten:

- Het IWB moet voldoende draagvlak en gezag hebben;
- De informatievoorziening naar de liefhebbers, vooral in 'Wie lost waar' moet en kan beter;
- De informatievoorziening naar de lossingsfunctionarissen kan beter worden gestroomlijnd. Het inrichten van een informatieportal, waarop men kan inloggen voor de meest actuele informatie, lijkt een betere oplossing dan de huidige methode welke gebaseerd is op app- en/of e-mailverkeer;
- In de huidige werkwijze van het IWB worden wedvluchtdata en bijhorende weersomstandigheden niet systematisch opgeslagen. Dat maakt het moeilijk om achteraf onderzoek te doen naar bijvoorbeeld verliezen van duiven en impact van bepaalde weersomstandigheden;
- In de NPO-reglementen en statuten is zeer weinig opgenomen over de taken en bevoegdheden van het IWB. Het IWB ontleent haar bestaan en rol aan in het verleden genomen besluiten in de Ledenraad. Aangezien het IWB een cruciale rol vervult in onze duivensport horen de rol en bevoegdheden van het IWB in de reglementen en statuten verankerd te worden;

- Hoewel de duivensport veel dank verschuldigd is aan de huidige IWB-functionarissen, constateert het NPO Bestuur dat het tijd is voor een wisseling van de wacht.

Deze overwegingen brengen het NPO Bestuur tot de volgende besluiten:

- De heren Enrico Doldersum, Johan den Hartog, Jouke Rottine en Hans Tap worden met directe ingang benoemd tot leden van het IWB;
- Het IWB wordt gevraagd om de informatievoorziening naar liefhebbers en lossingsfunctionarissen te stroomlijnen;
- Het IWB wordt gevraagd om wedvluchtdata en bijhorende weerdata vast te leggen.

Het nieuwe IWB heeft aangegeven deze taken op te pakken en zich hierin te laten bijstaan door Zimoa voor wat betreft meteorologische data, verwachtingen en ondersteuning.

Het NPO Bestuur draagt zorg voor het verankeren van de taken en bevoegdheden van het IWB in de statuten en reglementen van de NPO.

Tot slot

De duivensport is veel dank verschuldigd aan de vertrekkende IWB-functionarissen Arie van Dam en Kees Elzinga. Bedankt voor de vele jaren trouwe dienst heren!

4d. Hitteprotocol

Inleiding

De duivensport krijgt in toenemende mate te maken met perioden met hoge temperaturen tijdens het vluchtseizoen. In dit hoofdstuk wordt achtereenvolgens ingegaan op het wettelijk kader transport dieren, de zelfregulering bij het transport van postduiven, de achtergrond van het Hitteprotocol, het toepassen van het Hitteprotocol in de praktijk, noodzakelijk geachte verbeteringen en hoe deze te realiseren.

Wettelijk kader transport dieren (*bron NVWA*)

De Nederlandse overheid stelt eisen aan het transport van dieren. Waar in het verleden richtlijnen van kracht waren en zelfregulering van de sector het uitgangspunt was, is sinds 2 juli 2020 een beleidsregel van kracht waarbij op Nederlands grondgebied het (commercieel) vervoer van vee verboden is bij een temperatuur van 35 graden of hoger. Dit is ongeacht de duur van het vervoer en ongeacht of dit nationaal of internationaal transport betreft.

Duurt een transport langer dan acht uur? Dan geldt het voorschrift uit de transportverordening dat in de vrachtwagen een maximumtemperatuur van 30 graden Celsius (met een uitloop van maximaal vijf graden) gewaarborgd moet zijn. Daarnaast is door de minister vastgesteld dat voor dergelijk lang internationaal transport door de NVWA geen certificaat verleend mag worden indien ergens onderweg de buitentemperatuur boven de 30 graden uitkomt. Dan is dierenvervoer over lange afstand niet toegestaan. Uitzondering hierop kan gemaakt worden indien deze temperatuur onderweg vermeden wordt door bijvoorbeeld 's nachts te rijden of gebruik te maken van een

vrachtwagen met een actieve koeling. Vanaf medio juli 2020 hanteert de NVWA dit voorschrift.

Vervoer van Postduiven

Het NPO Bestuur stelt zich op het standpunt dat bovenstaand wettelijk kader niet van toepassing is op het transport van postduiven. Mocht de overheid in de toekomst bovenstaande beleidsregel ook van toepassing verklaren op het postduiventransport dan kan dit flinke beperkingen bij hoge temperaturen met zich mee brengen. Het is van het grootste belang de huidige zelfregulering van het postduiventransport in stand te houden. Een goed Hitteprotocol is daarbij onmisbaar.

Achtergrond Hitteprotocol

De conceptversie 0.1 van het Hitteprotocol is in het voorjaar van 2019 tot stand gekomen door een projectgroep bestaande uit leden van de WOWD en het Platform Transport van de NPO. De projectgroep bestond uit een multidisciplinair team met zowel wetenschappelijke als praktische deskundigheid rondom thermoregulatie bij postduiven, ventilatietechniek, logistiek/transport, verzorging van duiven tijdens het transport en meteorologie. Conceptversie 0.1 is tijdens het wedvluchtseizoen 2019 toegepast. Na het seizoen 2019 is het Hitteprotocol geëvalueerd via een vragenlijst aan de Afdelingen. Op basis van deze evaluatie is het protocol verder verbeterd tot de eerste versie 1.0 (februari 2020). In deze versie zijn o.a. vier kaarten toegevoegd die de maatregelen overzichtelijk samenvatten.

Het Hitteprotocol in de praktijk

In het wedvluchtseizoen 2020 is het Hitteprotocol wederom toegepast. Het NPO Bestuur is van mening dat het Hitteprotocol zich in de zomer van 2020 bewezen heeft als een noodzakelijk en goed instrument bij het zorgvuldig en diervriendelijk houden, vervoeren en lossen van postduiven in perioden met hoge temperaturen.

In de zomer van 2020 is het Hitteprotocol meerdere weken toegepast. Bij het gebruik van het Hitteprotocol zijn er in de praktijk nog een aantal verbeteringen mogelijk. Zo zou je als NPO Bestuur meer dwingende middelen tot je beschikking willen hebben. Het kunnen afdwingen van één nacht mand voor zowel oud als jong is daarvan een voorbeeld. Nu kan het voorkomen dat de ene Afdeling een advies om een vlucht te beperken tot één nacht mand wel opvolgt en een andere Afdeling niet. Dit leidt tot verwarring en onbegrip bij liefhebbers en onrust binnen Afdelingen.

Een ander punt waar we het Hitteprotocol kunnen aanscherpen is in de definities. Een voorbeeld daarvan is voor welk tijdvak van de dag de grenstemperaturen gelden. Is dat gedurende de hele dag of alleen tijdens de veronderstelde vliegtijd?

Ook is het wenselijk een oplossing op te nemen voor onvoorziene omstandigheden. De Nationale dagfondvlucht Issoudun is daarvan een voorbeeld. Niet zozeer de verwachte temperatuur op de geplande vlucht dag was het probleem maar wel de zeer hoge temperaturen tijdens het transport overdag. Een praktische oplossing voor dit soort onvoorziene omstandigheden is een discretionaire bevoegdheid van het NPO Bestuur - in afstemming met het IWB - op te nemen in de reglementen.

Het NPO Bestuur heeft de WOWD gevraagd de suggesties die direct impact op het Hitteprotocol hebben in overweging te nemen. De WOWD zal hier onafhankelijk over adviseren. Een volgende versie van het Hitteprotocol kan dan worden voorgelegd aan de Ledenraad in het voorjaar 2021.

Daar waar het bestuurlijke bevoegdheden van het NPO Bestuur bij het toepassen van het Hitteprotocol betreft wordt dit ook voorgelegd aan de Ledenraad in het voorjaar van 2021. Na goedkeuring door de Ledenraad kunnen deze bevoegdheden worden vastgelegd in de reglementen.

We krijgen steeds vaker te maken met perioden met hoge temperaturen. Het zorgvuldig en diervriendelijk houden, vervoeren en lossen van postduiven in deze perioden is een prioriteit voor het NPO Bestuur. Wij zijn vol vertrouwen dat we met een geactualiseerd Hitteprotocol, duidelijke bevoegdheden voor het NPO Bestuur en nauwe samenwerking met het IWB dit verantwoord en goed kunnen invullen.

5. De toekomst van de duivensport

5a. ECS-strategie (Elektronische Constateer Systemen)

Inleiding

Wereldwijd zijn er 625.000 liefhebbers aangemeld via hun bond bij de FCI. China is met 400.000 leden verreweg de grootste bond. Nederland is qua ledental de zesde bond na China, Polen, Duitsland, België en de UK. De Nederlandse liefhebbers zijn met 2,7% van het totaal en 7,5% exclusief China een relatief kleine groep (bron FCI). Het aantal Nederlandse liefhebbers vertoont een gestage krimp daar waar andere landen, met name in Azië, een groei laten zien.

De Nederlandse liefhebber is wat ECS betreft conservatief. Zo maakt bijvoorbeeld minder dan 10% van de Nederlandse liefhebbers gebruik van de meest geavanceerde ECS-systemen. Het aantal liefhebbers dat de volle mogelijkheden van deze geavanceerde ECS-systemen gebruikt, is nog kleiner (circa 3%, bron Unikon).

De ECS-leveranciers opereren internationaal (bron websites van ECS-leveranciers). De Nederlandse markt is voor hen zeker niet de enige markt. Er zijn andere markten (landen) die groter zijn, groei laten zien en mogelijk ook vooruitstrevender zijn in het gebruik van ECS-systemen. De ECS-leveranciers houden bij de verdere ontwikkeling van hun systemen rekening met de wensen van hun wereldwijde klanten. Dit alles resulteert in een gestage doorontwikkeling van de ECS-systemen. Deze zullen ook hun weg vinden naar de Nederlandse markt.

Toelating van ECS-systemen op de Nederlandse markt

Nieuwe ECS-systemen worden wat hardware betreft door de heer Smits, voorheen werkzaam voor TNO, gekeurd. Hij keurt ook voor andere landen en is geaccrediteerd door de FCI. Nadat het ECS-systeem hardware-matig goedgekeurd is, keurt en test onze NPO ECS-commissie de software en na goedkeuring vindt toelating plaats. De in gebruik zijnde ECS-systemen zijn voorzien van software waarvan de laatste versie vastligt bij de NPO. Bij aanpassingen door leveranciers wordt weer getest door de ECS-commissie. Ook het versienummer wordt aangepast. Uitgangspunt is dat enkel goedgekeurde ECS-systemen worden gebruikt.

Hoe gaan we vernieuwen?

De Nederlandse liefhebber is gemiddeld genomen niet de meest vooruitstrevende ECS-gebruiker. Een aantal vernieuwingen zoals live melden van aankomsten wordt stap voor stap geïntroduceerd. Een belangrijke vraag is of de NPO leidend wil zijn bij vernieuwingen of dat we de vernieuwingen volgen van de ECS-leveranciers. Wat marktpositie en profiel van de Nederlandse liefhebber betreft is het niet logisch om een leidende positie te claimen. Wat wel mogelijk is, is dat we vernieuwingen stimuleren of ontmoedigen. Dit is mogelijk via het al dan niet toelaten van vernieuwingen, snelheid waarmee we bijvoorbeeld reglementen aanpassen om een vernieuwing mogelijk te maken, promoten van vernieuwingen etc.

In de praktijk zullen ECS-leveranciers hun eigen oplossingen kiezen en promoten. Zo werkt de ene leverancier zonder datadrager (kastje of terminal) terwijl een andere leverancier hier niet voor kiest. Wel zal de NPO als eis stellen dat de nieuwe ECS-systemen met een uniforme inkorfantenne kunnen werken. Dit om te voorkomen dat verenigingen inkorfantennes moeten aanschaffen van ieder ECS-merk.

Specifieke vernieuwingen

- Live aankomsten of melden wordt gezien als een meerwaarde door een groep liefhebbers; De NPO kan deze vernieuwing stimuleren door haar te promoten of verplicht te stellen op Nationale concoursen;
- Op afstand of thuis afslaan is zeker in het coronatijdperk een interessante functie. De NPO kan dit stimuleren en reglementair faciliteren;
- Een uniforme aansluitconnectie (USB) zou standaard aanwezig moeten zijn op alle nieuwe systemen die worden aangeboden ter keuring;
- Modernisering van de verenigingsapparatuur is gewenst. Overleg met ECS-leveranciers kan hiertoe een belangrijke aanzet geven.

Basisstrategie

De Nederlandse liefhebber en de NPO kiezen voor een evolutie (en dus niet voor revolutie) op het gebied van ECS-systemen. Dat betekent dat bestaande en nieuwe ECS-systemen nog geruime tijd naast elkaar zullen bestaan.

Bij het invoeren van nieuwe systemen moeten liefhebbers verleid worden om deze nieuwe systemen aan te schaffen. Om dit te bereiken moeten de vernieuwingen voldoende aanspreken. Uiteraard moeten de nu in gebruik zijnde ECS-systemen blijven voldoen aan de door de NPO vastgestelde concoursveiligheidseisen. Deze eisen kunnen resulteren in het op enig moment niet meer toelaten van gedateerde ECS-systemen wat zal leiden tot een vervanging van de gedateerde ECS-systemen door modernere ECS-systemen. Dit leidt vaak tot meer gebruiksfuncties.

De Nederlandse liefhebber is uiteindelijk gebaat bij een ruim aanbod van standaard ECS-systemen. Dit is de beste garantie dat ECS-systemen betaalbaar blijven en dat nieuwe functionaliteit worden ontwikkeld. De markt gecontroleerd zijn werk laten doen is de beste optie. De liefhebbers willen zonder dwingende of aansprekende redenen geen nieuw ECS-systeem en de daarmee verbonden kosten. De ECS-leveranciers willen geen specifiek Nederlandse oplossing c.q. uitgesloten worden van de Nederlandse markt met hun standaard ECS-systemen.

Het opslaan van wedvluchtdata door de NPO is van strategisch belang. Nu gebeurt dat niet. De wedvluchtdata wordt opgeslagen door de wedvluchtrekenaars. Uit het oogpunt van eigenaarschap van de data, afhankelijkheid van rekenaars en privacy is dat ongewenst. De data opslaan in eigen beheer verschaft onafhankelijkheid van rekenaars en maakt het mogelijk controles uit te voeren zoals tenaamstelling en vereiste entingen. Daarnaast kunnen analyses die een rol spelen bij onderzoek door bijvoorbeeld de WOWD gefaciliteerd worden in eigen beheer.

Samenvattend

- De NPO kiest voor een evolutie van de ECS-systemen in plaats van revolutie van de ECS-systemen;
- Nieuwe en bestaande ECS-systemen zullen geruime tijd naast elkaar bestaan;
- ECS-leveranciers worden uitgenodigd hun nieuwe ECS-systemen op de Nederlandse markt aan te bieden;
- De NPO stelt als eis dat deze nieuwe ECS-systemen kunnen werken met een uniforme inkorf antenne;
- De NPO investeert in de NPO-Cloud voor opslag en analyse van wedvluchtdata.

5b. Lidmaatschap van NOC-NSF

Waarom lid worden van het NOC-NSF?

Het vorige NPO Bestuur heeft de intentie uitgesproken om lid te worden van het NOC-NSF. Hoewel er formeel geen enkele relatie bestaat tussen het huren van kantoorruimte en het NOC-NSF-lidmaatschap is er in zekere zin met de verhuizing naar Papendal symbolisch al een voorschot genomen op deze stap. Op dit moment is het NPO geen NOC-NSF lid en er loopt ook geen aanvraag om lid te worden. Het gewenste lidmaatschap van het NOC-NSF leek een doel op zich, wat vooral voortkomt uit een van de uitgangspunten van GPS2021.

Citaat uit GPS2021

De organisatie moet veranderen. We moeten van hobbybond naar een volwaardige sportbond. De aanmelding bij het NOC-NSF gaat plaatsvinden. De kosten bedragen ongeveer € 5.000 op jaarbasis. Deze kosten wegen op tegen de voordelen van gebruik maken van alle faciliteiten van NOC-NSF. Denk aan de politieke lobby die wij nodig hebben om de wedstrijdssport met duiven te kunnen blijven beoefenen en overige PR- en Marketing activiteiten en het delen van de loterijinkomsten die NOC-NSF verdeelt over haar leden. (Bron GPS2021)

Wat kost het en wat levert het op

De kosten lijken overzichtelijk en bedragen € 5.000 op jaarbasis. Echter, er zijn gerelateerde kosten die mogelijk vele malen hoger kunnen uitvallen. Vooruitlopend op het NOC-NSF-lidmaatschap heeft het vorige NPO Bestuur de NPO aangemeld bij de Sport CAO. Deze aanmelding is onomkeerbaar en heeft o.a. ook gevolgen voor de pensioenaanspraken en kosten voor huidige en voormalige medewerkers van het NPO Bureau. Deze pensioenzaak loopt al geruime tijd en het is op dit moment niet steeds niet duidelijk hoe hoog deze kosten zullen zijn. Het NPO Bestuur hoopt dit jaar nog duidelijkheid te kunnen geven.

Hoeveel de loterij-inkomsten potentieel kunnen opleveren is niet duidelijk. Of de NPO echt wat heeft aan de overige voordelen die worden genoemd is ook onduidelijk. Als de NPO lid wordt is het een hele kleine bond binnen de NOC-NSF. In hoeverre het NOC-NSF-apparaat zich daadwerkelijk gaat inzetten voor de NPO als daar behoefte aan is, is vooraf moeilijk in te schatten.

Kunnen we lid worden van het NOC-NSF?

Een belangrijk obstakel om lid te kunnen worden van het NOC-NSF is onze organisatiestructuur. Het vorige NPO Bestuur heeft dat onderkend en liep alvast vooruit richting de nieuwe gewenste organisatievorm.

Citaat uit GPS2021

Wordt de organisatie minder democratisch? Integendeel. De organisatie wordt anders en hierbij wordt uitgegaan van een organisatie conform het model dat NOC-NSF hanteert. De stem van de leden is rechtstreeks vertegenwoordigd in de Secties en Platform Jong NPO, waarmee vanuit de diverse disciplines en achtergronden de wensen meer tot zijn recht komen. In de getrapte structuur die wij nu hebben komen veel vraagstukken niet in beeld omdat ze eerder in de besluitvorming en op lager niveau al worden weggestemd (Bron GPS2021).

Het organisatie-model waarnaar wordt gerefereerd en dat NOC-NSF hanteert is beschreven in het

NOC-NSF-document: 'De 13 aanbevelingen voor een goed sportbestuur'. Wat opvalt bij het bestuderen van dit document is het volgende:

- De 13 aanbevelingen of 'best practices' zijn opgesteld in de context van grotere sportorganisaties dan de NPO. Zo hebben wij geen directie terwijl grotere sportbonden dat wel hebben. Veel bepalingen gaan over de gewenste samenstelling van de directie en over de relatie of verhouding van de directie met het bestuur;
- Er wordt terecht ruim aandacht besteed in de aanbevelingen aan topsport. Dat is voor veel sportbonden relevant. Voor de NPO is dat niet relevant want we kennen topsport niet in deze vorm;
- Er wordt veel waarde geschonken aan een onafhankelijke accountantscontrole, mede omdat veel sportbonden draaien op publieke gelden. De NPO kent dat niet. De NPO ontvangt geen publieke gelden en de financiële controle en toezicht wordt uitgevoerd door de FBCC.

Het lijkt er sterk op dat we voor een aantal aanbevelingen een maatje te klein zijn. We hebben bijvoorbeeld geen uitgebreid bondsbureau met directie. Er is ook het nodige wat wel op ons van toepassing kan zijn, zoals het zorgen voor transparantie, een goede verzekering voor afdekken aansprakelijkheid, risicomangement etc.

Gelaagdheid van de organisatie

Op pagina 15 lid 3 en in bijlage 1 pagina 25 van het NOC-NSF-document wordt omschreven hoe NOC-NSF de gewenste organisatievorm ziet. Daar voldoet de NPO niet aan. We kennen de Afdelingen als rechtspersoon met hun eigen rechtspositie en vermogen. Als we willen voldoen aan wat het NOC-NSF als wenselijk ziet, dan zullen de Afdelingen opgeheven moeten worden en al hun bezittingen overgeheveld moeten worden naar de NPO. De rol van de Afdelingen is eerder besproken in het NPO Bestuur en daar was van het opheffen van de Afdelingen geen sprake. Integendeel zelfs. We hebben uitgesproken dat we de Afdelingen zien als de ruggengraat van de duivensport. Overigens kan het NPO Bestuur de Afdelingen niet opheffen zelfs als het NPO Bestuur dat zou willen. Afdelingen zijn onafhankelijke rechtspersonen en kunnen dus alleen zichzelf opheffen.

Samenvattend

Het lidmaatschap van NOC-NSF is geen prioriteit voor het NPO Bestuur. De prioriteit ligt bij het oplossen van de pensioenkwesitie en het zoveel mogelijk beperken van de mogelijke financiële schade. Het NPO Bestuur hoopt nog in 2020 duidelijkheid hierover te kunnen verschaffen.

5c. Groei van de duivensport

De duivensport zit in een lastig situatie. Door vergrijzing en minimale aanvulling zien we een gestage afname van het aantal actieve liefhebbers. De leeftijdsopbouw van de Nederlandse duivenliefhebbers is een gegeven en leidt tot een verdere afname van het aantal actieve leden. Aanwas van nieuwe leden gebeurt maar zeer mondjesmaat. De duivensport is een veeleisende hobby. Tijd, kosten en (on)mogelijkheden om duiven te houden zijn hiervoor in belangrijke mate verantwoordelijk. Als de huidige trend zich doorzet daalt het aantal liefhebbers waarschijnlijk en hopelijk stabiliseren rond de 5.000 tot 6.000 actieve liefhebbers over 10-15 jaar.

Het is volstrekt duidelijk dat het stoppen van de ledenteruggang een formidabele opgave wordt zonder eenvoudige antwoorden. De eerste prioriteit is het vermijden van interne conflicten welke onevenredig veel energie en aandacht kosten. Alle energie en tijd die daar in gaat zitten kun je niet besteden aan het ontwikkelen en het laten groeien van de sport. De huidige organisatie soepel draaiende houden is dus een doel op zich.

Het veeleisende karakter van de duivensport is een serieus obstakel voor zowel behoud als aanwas van leden. Het tijdsbeslag en de niet geringe kosten zijn voor velen een te grote hobbel. Uiteraard beleven liefhebbers op hun eigen manier en intensiviteit hun hobby. De een is pas tevreden met topuitslagen, de ander benadert het relaxter. Ondanks dit verschil in beleving is een 'lightversie' van duiven houden zo niet voor handen. Hierin onderscheidt de duivensport zich van vele andere sporten.

Het vormen van combinaties kan een antwoord zijn op het veeleisende karakter van de duivensport. Meer handen maken immers lichter werk.

Om het groeivraagstuk verder te analyseren is het opgesplitst in drie vragen:

1. Hoe houden we (oudere) liefhebbers zo lang mogelijk aan boord?
2. Welke initiatieven zijn kansrijk om nieuwe leden te werven?
3. Hoe ziet een gezonde duivensport eruit met de helft van de leden van nu?

1. Hoe houden we (oudere) liefhebbers zo lang mogelijk aan boord?

Waar duivensport al een veeleisende hobby is moeten we ervoor waken de eisen niet nog verder op te schroeven. De lijst van zaken welke contraproductief zijn en toch langs zijn gekomen in de laatste paar jaar, is lang. Overladen vliegprogramma's, dreigende ECS-vervangingskosten, onvoldoende aandacht voor eerlijk spel en alsmaar meer eisen aan verenigingen zijn zomaar een paar voorbeelden van hoe het niet moet. Deze onderwerpen komen aan de orde in eigen beleidsnotities dus inhoudelijk kunnen we daarnaar verwijzen. Gezonde verenigingen en het sociale gebeuren in de vereniging is het cement wat veel (oudere) liefhebbers bindt aan de duivensport. Daar zal meer de nadruk op dienen te liggen.

2. Welke initiatieven zijn kansrijk om nieuwe leden te werven?

Dit vraagstuk houdt de duivensport al jaren bezig. Soms komt er een initiatief met potentie langs. Zo'n initiatief is - met dank aan Esther Noorderijk - de Ladies League. Echtgenotes van duivenliefhebbers werden spontaan lid. Zij waren zeker niet de enigen die enthousiast waren over het initiatief. Het vervolg was minder. Allereerst was 2019 een slecht jaar voor de jonge duiven en ook de uitvoering werd ervaren als matig. Wel zijn er een paar belangrijke lessen te leren. Allereerst dat het betrekken van derden bij de sport kansrijk is. Je moet flexibel zijn in de uitvoering en voorzichtig zijn als NPO om te veel naar je toe te trekken. Als de meeste deelnemende duiven al verloren zijn gegaan voordat de competitie begint dan dreigt een deceptie. En als al het (vele) werk neerkomt bij de NPO is dat niet alleen een bottleneck maar maakt het ook kwetsbaar.

Het is vooraf lastig in te schatten welk initiatief kansrijk is en aanslaat. Om in duiventermen te spreken we zullen vele jonge duiven moeten kweken om die ene kampioen te bemachtigen. Er zijn dus veel initiatieven nodig. Dat gaat alleen lukken als we de verenigingen en leden erbij betrekken. De rol van de NPO is dan vooral een faciliterende, promotionele en ondersteunende rol.

Voortbordurend op de Ladies League ontstond er een nieuw idee. Maak het mogelijk dat een duif tijdelijk twee tenaamstellingen heeft. De eigenaar/liefhebber en een buddy/liefhebber worden gekoppeld aan een competitie. Met dit principe kan elke vereniging competities organiseren voor buddy/liefhebbers. Een competitie voor partners, kinderen, kleinkinderen, schoolklassen, de ouderen vereniging, de plattelands jongeren, de Rotary met sponsoring voor het goede doel, vriendengroepen etc. De competities kunnen divers zijn, bijvoorbeeld een Tour de France, jonge duiven, maand competitie of koppelkoers. De mogelijkheden zijn eindeloos. De NPO zorgt ervoor dat Compuclub

deze faciliteit inbouwt in de vereniging software (WinVer) en verzorgt de landelijke PR inclusief een pakkende naam voor het initiatief. Ook promoot de NPO de leukste lokale initiatieven en legt zij een database aan van initiatieven. Elke vereniging kan dan zeer laagdrempelig aan de slag met het organiseren van creatieve competities en de leden kunnen hun sociale en maatschappelijke achterban betrekken bij de duivensport. Het is zeer flexibel en weinig extra werk want alles is geautomatiseerd. Na afloop van een vlucht wordt de buddyuitslag en competitiestand gemaild naar

de buddy's. Je kunt hiermee starten op verenigingsniveau en bij succes en animo dit uitbreiden naar CC, Kring, Regio, Afdeling of Nationaal niveau. Het doel is om door interessante sportbeleving het plezier van de liefhebbers te vergroten, een positieve uitstraling van de liefhebber en de duivensport in zijn/haar sociale en maatschappelijke achterban, positieve publiciteit, het betrekken van de gemeenschap bij de duivensport en hopelijk in het proces een buddy transformeren naar een echte liefhebber.

Bovenstaande is een idee met mogelijk potentie. Om dit structureel aan te pakken overweegt het NPO Bestuur het huidige Platform Jong te transformeren naar een Commissie Vernieuwing (zoals geopperd in de notitie over de toekomst van de Secties en Platformen). Deze commissie kan zich vervolgens buigen over welke initiatieven en doelgroepen het meest kansrijk zijn en de uitvoering ter hand nemen. Zoals in het voorbeeld omschreven zou het uitgangspunt van de commissie moeten zijn om initiatieven die zich lenen voor een brede uitrol te faciliteren, te promoten en te ondersteunen. Zelf initiatieven ter hand nemen is minder efficiënt door beperkte capaciteit.

3. Hoe ziet een gezonde duivensport eruit met de helft van de leden van nu?

In veel landen is de duivenliefhebbersdichtheid (het aantal liefhebbers per km²) vele malen lager dan in Nederland. In Nederland zijn er 17.000 liefhebbers geregistreerd. In de UK (20.000), Frankrijk (10.000), Duitsland (32.000) vinden we vergelijkbare aantallen of soms meer leden. De leden zijn verspreid over een vele malen groter oppervlak (Bron FCI). Om op eenzelfde dichtheid van liefhebbers te komen als in de omringde landen kunnen we in Nederland nog heel wat liefhebbers verliezen. In deze landen met een veel lagere dichtheid van duivenliefhebbers is sprake van een goede sportbeleving. Wie contact heeft met liefhebbers uit deze landen of weleens evenementen in deze landen heeft bezocht zal beamen dat de duivensport er springlevend is. De les uit dit alles? Doemdenken is misplaatst. We zouden eens goed moeten kijken hoe daar de sport wordt beleefd en er lering uit trekken voor onze eigen toekomst. Nieuwe technische mogelijkheden van de volgende generatie ECS-systemen kunnen helpen om het makkelijker te maken. Ook met minder liefhebbers is er een gezonde toekomst voor de duivensport. Dat wil niet zeggen dat we op voorhand moeten berusten in een teruggang van het aantal liefhebbers. Integendeel. Zoals hierboven uiteengezet zijn er mogelijkheden om het tij te keren. Laten we daar met z'n allen eensgezind aan gaan werken.

6. Nog uit te werken onderwerpen

Het NPO Bestuur heeft sinds haar benoeming op 2 juni 2020 in hoog tempo een flink aantal onderwerpen uitgewerkt. Veel van deze onderwerpen worden voorgelegd aan de Ledenraad in het najaar 2020. Niet alle onderwerpen die het NPO Bestuur relevant acht zijn echter al aan bod gekomen. Na de Ledenraad in het najaar 2020 gaat het NPO Bestuur deze onderwerpen uitwerken en voorleggen aan de Ledenraad in 2021. De onderwerpen die het NPO Bestuur in ieder geval gaat oppakken zijn:

- Dopingcontroles en sancties
- Roofvogel problematiek
- Gedragscode voor de duivensport
- Verbeteren van het imago van de duivensport
- Het beperken van de verliezen met jonge duiven
- Transportmiddelen certificering
- Splijtleden en buitenlandse leden
- Communicatiestrategie van de NPO

Deze lijst betreft de huidige stand van zaken en kan worden uitgebreid door nieuwe inzichten en prioriteiten.

7. Vol vertrouwen naar de toekomst

In dit hoofdstuk worden de beleidsvoornemens van het NPO Bestuur samengevat. Deze beleidsvoornemens moeten leiden naar een duivensport die toekomstbestendig is.

Primaire uitgangspunten daarbij zijn het welzijn en welbevinden van de duiven, maar zeer zeker ook een ultieme beleving van de wedstrijdsport met duiven. Duivenliefhebbers en bestuurders zijn zich ervan bewust dat sport en sportbeleving met respect voor zowel mens als dier moet plaatsvinden.

Op het gebied van het welzijn van de duiven zijn maatregelen getroffen om de duiven in optimale omstandigheden te vervoeren naar de lossingsplaatsen en daar op een verantwoorde manier te lossen. Wetenschappelijk onderzoek ligt aan de basis voor het treffen van de nodige maatregelen die voor zover nodig zijn vastgelegd in reglementen en protocollen. Dit onderzoek heeft een permanent karakter gekregen. Het is duidelijk dat de maatschappelijke omstandigheden hoe om te gaan met dieren niet stilstaan, terwijl tegelijkertijd de klimatologische omstandigheden waarbinnen de duivensport beoefend kan veranderen. Duivenliefhebbers dragen dit beleid op een positieve manier uit en vormen aldus de belangrijkste ambassadeurs voor de duivensport.

Naast de organisatorische kant van de sport, zijn liefhebbers zich ook bewust van de verantwoordelijkheid die ze hebben ten aanzien van hun eigen duiven. Het is onder andere een vanzelfsprekendheid om verdwaalde duiven op te halen en overtollige duiven op een humane wijze te verwijderen.

Alhoewel welzijn van duiven belangrijk is, realiseren we ons dat de postduivensport een competitief element in zich heeft. Voor de ene duivenliefhebber staat het hobbymatige aspect voorop, voor de andere duivenliefhebber de competitie. We hebben daarbij oog voor elkaar en zorgen dat er over en weer waardering is. Waardering voor de duif en de duivenliefhebber die weet te presteren, maar ook erkenning voor de duivenliefhebber die omgaan met duiven puur als hobby beschouwt.

De duivensport blijft een breedtesport. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Er zijn maatregelen getroffen die de toename van de hele grote hokken temperen. Kampioenschappen zijn voor iedereen haalbaar door invoering van een hokkampioenschap, aangewezen kampioenschap en een duifkampioenschap. Iedereen heeft kans prijs te spelen omdat we 1-op-3 spelen. Tussen de verenigingen en het nationale niveau zit geen verschil in berekeningswijze.

Het spelen met duiven is aantrekkelijker geworden doordat het voor adoptieduivenmelkers mogelijkheid is met duiven te spelen. Daarnaast is er een aparte competitie opgezet voor vrouwelijke duivenmelkers, namelijk de Ladies League.

Er is een duidelijk organisatorisch onderscheid aangebracht tussen de programmaspeler en de zware fond speler. De samenwerking met ZLU op de programmering van vluchten en het vervoer is op orde.

We beschikken over minder maar meer adequate lossingsplaatsen. Er zijn goede voorzieningen voor onze chauffeurs en convoyeurs. De samenwerking met de Belgische en Franse Bond is optimaal.

Er is een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het in stand houden van de lossingsplaatsen in België en Frankrijk.

De verenigingen vormen de organisatorische basis voor de sport. Zij hebben een belangrijke taak bij het positief uitdragen van de duivensport. Tegelijkertijd zijn zij erin geslaagd de huidige leden te behouden voor de sport. Daardoor is de sport zichtbaar gebleven in zoveel mogelijk steden en dorpen en de directe leefomgeving van mensen. Gekend zijn en gekend worden is zeer belangrijk voor de werving van nieuwe leden.

Om het werk voor de functionarissen te verlichten is ingezet op verdergaande automatisering. Geautomatiseerde controle bij het inmanden van de duiven maakt het werk eenvoudig. Door deze controle mogelijkheden is het mogelijk geworden dat verenigingen met minimaal vijf inkomende leden kunnen blijven bestaan.

Afdelingen zijn de ruggengraat voor het vervoer, de inrichting van de spelverbanden en het organiseren van afdelingsconcoursen. Zij beschikken over toegeruste containers, maar zijn tegelijkertijd de ogen en oren voor de achterban.

De beleidsontwikkeling op Nationaal niveau wordt ondersteund door de Secties. Zij zijn er om de noodzakelijke vernieuwingen en ontwikkelingen mede gestalte te geven. Binnen elke Afdeling zijn er minstens twee personen die toegang hebben tot de Algemene Ledenvergadering van de Afdeling. Enerzijds worden zij daar gehoord, anderzijds kunnen zij daar input ophalen voor de keuzes die gemaakt moeten worden.

De Nationale organisatie is faciliterend ten behoeve van leden, verenigingen en Afdelingen. Zij wordt daarin ondersteund door een toegerust bureau, zowel kwantitatief als kwalitatief. Op het gebied van de automatisering is het administratieve proces ondergebracht in de cloud, waardoor de gegevens van de liefhebbers, de duiven en de verplichte lijsten op een plek beschikbaar zijn. Ook de wedvluchtgegevens zijn hierin ondergebracht. Voor de leden die willen is er de mogelijkheid aankomsten live te volgen. Voor wat betreft de registratiesystemen zijn er verschillende leveranciers in de markt.

Onder de Nationale vlag is een aantal concoursen georganiseerd met landelijke en internationale uitstraling. De winnaars van deze concoursen krijgen extra aandacht en worden ingezet voor promotionele activiteiten.

De duivensport leeft weer en kent in zijn algemeenheid tevreden leden, maar ontwikkelingen staan nooit stil. Noodzakelijke veranderingen worden op een open wijze met elkaar besproken, waarbij een zo groot mogelijke inbreng van de achterban is geborgd.